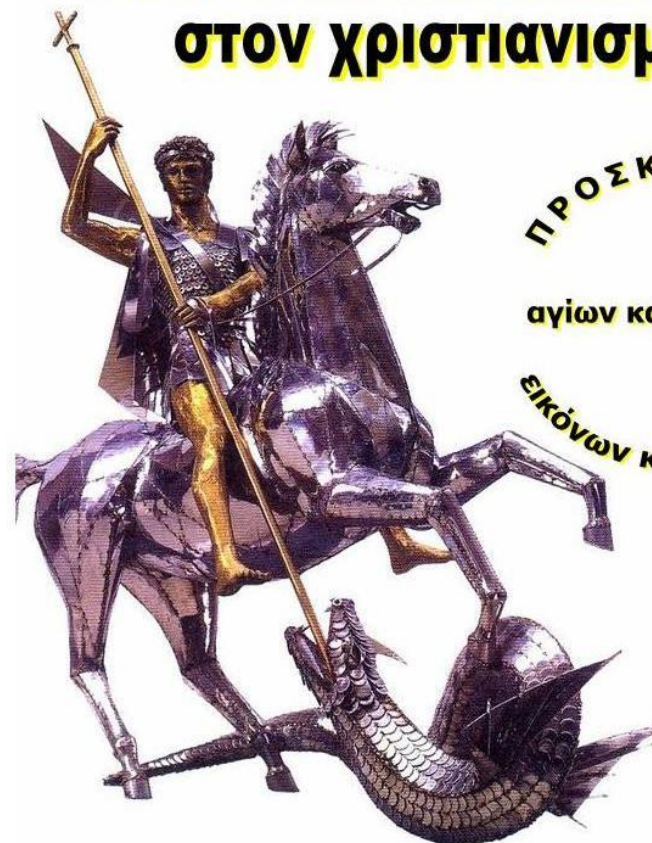

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδελφία;)
17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευϊκό ΚΓ'23
23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α'1:10)
24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφαρμόζει η πρώτη εκκλησία;)
27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
36ΣΕ. BENNY HINN και ΤΗΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (ΡΙΚ Τζόνερ)
41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόνερ)
42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρίας)
49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας

ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ στον χριστιανισμό

ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ:

αγίων και αγγέλων

εικόνων και γλυπτών

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

επιμέλεια - παρουσίαση:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ

20

έκδοση: 08/2022

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ στο Χριστιανισμό

ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ
- αγίων και αγγέλων
- εικόνων και γλυπτών

απόσπασμα από το βιβλίο
«ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ»

βελτιωμένη έκδοση:
08/2022

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1992, 2022

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

1η έκδοση (αρχική): 05/1992

2η έκδοση: 01/2018

3η έκδοση (βελτιωμένη): 08/2022

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό - Viber - WhatsApp:

694 - 49 21 318

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Vivliothiki FILADELFOS»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com

alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 27-2

1. Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ "ΒΑΒΕΛ" ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«Βαβέλ» σημαίνει «σύγχυση» και μέσα στη σύγχρονη Βαβέλ των θεωριών, των ιδεών, των συστημάτων και των οργανώσεων ο άνθρωπος έχει παγιδευτεί και αδυνατεί να γνωρίσει ποια είναι η "Αλήθεια" και για να μπορέσει να ελευθερωθεί από την κατάσταση αυτή, θα πρέπει να στραφεί μόνο στον θεόπνευστο Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, απορρίπτοντας όλα τα ανθρώπινα συγγράμματα, ακόμα και τα ονομαζόμενα «εκκλησιαστικά συγγράμματα», γιατί και αυτά είναι προϊόν ανθρώπινης ενέργειας. Η μεγάλη σύγχυση που επικρατεί σήμερα, με πολύ γλαφυρό και παραστατικό τρόπο αναφέρεται μέσα στην Αγία Γραφή: «*Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εις τους υστέρους καιρούς θέλουν ΑΠΟΣΤΑΤΗΣΕΙ μερικοί από της πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης και εις διδασκαλίας δαιμονίων*» (Α' Τιμόθεου Δ/4:1). Ο άνθρωπος άφησε τον Θεό και τον άγιο Λόγο Του και ακολουθεί «πνεύματα πλάνης» και «διδασκαλίες δαιμονίων».

Για την αποστασία αυτή του "πιστού" ανθρώπου η Γραφή μας προειδοποιεί: «*Λέγω δε τούτο, διά να μη σας εξαπατά κάποιος με ΠΙΘΑΝΟΛΟΓΙΑΝΜη σας εξαπατήσει κάποιος διά της ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ και της ΜΑΤΑΙΑΣ ΑΠΑΤΗΣ, κατά την παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου και ουχί κατά Χριστόν ...Ας μη σας στερήσει μηδείας του βραβείου με προσποίησην ταπεινοφροσύνης και με θρησκείαν των αγγέλων, εμβατεύων (ασχολούμενος) εις πράγματα τα οποία δεν είδε, ματαίως φουσιούμενος υπό του νοός της σαρκός αυτού...*» (Κολοσσαείς Β/2:4,8,18).

Η Βίβλος ρητά διδάσκει ότι η προσκύνηση και η λατρεία ανήκει ΜΟΝΟΝ στον Θεό: «*Κύριον τον Θεόν σου θέλεις φοβέσθαι και αυτόν θέλεις λατρεύει και εις το όνομα αυτού θέλεις ομνύει*» (Δευτερονόμιο ζ'16:13). Ο ίδιος ο Ιησούς είχε πει στον Διάβολο, όταν αυτός τον πείραζε στην έρημο: «*Υπάγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν ΜΟΝΟΝ θέλεις λατρεύσει*» (Ματθαίος Δ/4:10 /Βλ. επίσης: Δευτερονόμιο Ι'/10:20, Ιησούς Ναυή ΚΔ/24:14,

Α' Σαμουήλ Ζ/7:3, κλπ). Ο Θεός θέλει η προσκύνησή μας και η λατρεία μας να αποδίδεται σ' Αυτόν και να είναι πνευματική, δηλαδή με καθαρή καρδιά και όχι με ξερούς τύπους και εξωτερικά υλικά γνωρίσματα. Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός το διευκρίνισε, λέγοντας: «*Πλην έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι αληθινοί προσκυνηται θέλουν προσκυνήσει τον Πατέρα ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ και ΑΛΗΘΕΙΑ· διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεί τους προσκυνούντας Αυτόν. Ο Θεός (είναι) Πνεύμα, και οι προσκυνούντες Αυτόν εν πνεύματι και αληθεία πρέπει να προσκυνούν*» (Ιωάννης Δ/4:23-24).

Η προειδοποίηση του ίδιου του Θεού είναι αυστηρή και δεν πρέπει ο άνθρωπος να την προσπερνά, επειδή έτσι τον βολεύει, γιατί θα θερίσει και τα αποτελέσματα της παρακοής του: «*Δεν θέλεις προσκυνήσει άλλον θεόν· επειδή ο Κύριος, του οποίου το όνομα (είναι) Ζηλότυπος, είναι Θεός ΖΗΛΟΥΤΥΠΟΣ*» (Έξοδος ΛΔ/34:4 /Βλέπε: Έξοδος Κ/20:3-4, Δευτερονόμιο Δ/4:24, Ε/5:9, ζ'/6:15, Ιεζεκιήλ ΛΘ/39:25, Ζαχαρίας Α/1:14, Η/8:2, Β' Κορινθίους ΙΑ/11:2). Ο Θεός είναι ΕΝΑΣ ("εις") και βδελύσσεται, σιχαίνεται την ειδωλολατρεία, γι' αυτό και είναι ζηλωτής για τη λατρεία που εμείς Του δίνουμε και ευαρεστείται όταν Τον λατρεύουμε με αλήθεια και αποκάλυψη.

Στο Δευτερονόμιο ζ'16:4 γράφει: «*Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι ΕΙΣ (ένας) Κύριος*». Την ίδια διακήρυξη έκανε και ο Ιησούς, όταν Τον ρώτησαν, ποια είναι «πρώτη» όλων των εντολών: «*Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν, ότι ΠΡΩΤΗ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ (είναι), Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι ΕΙΣ Κύριος*» (Μάρκος ΙΒ/12:29). Επειδή ο Θεός από τη φύση Του είναι ΕΝΑΣ και ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ, ο Ιησούς όταν είπε αυτά τα λόγια, δεν έμεινε εκεί, αλλά συνέχισε: «*...Και θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης της δυνάμεώς σου· αυτή είναι η ΠΡΩΤΗ ΕΝΤΟΛΗ*» (Μάρκος ΙΒ/12:30).

Ο Ιησούς τελείωσε, όπως άρχισε, δηλαδή άρχισε λέγοντας ότι «*ΠΡΩΤΗ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ είναι...*» και τελείωσε «*...αυτή είναι η ΠΡΩΤΗ ΕΝΤΟΛΗ*». Όταν έδωσε ο Θεός τις εντολές στον Μωυσή επάνω στο όρος Σινά η πρώτη εντολή ήταν: «*Εγώ (είμαι) Κύριος ο Θεός σου ...ΜΗΝ ΕΧΕΙΣ άλλους θεούς, πλην Εμού*» (Έξοδος Κ/20:2, Δευτερονόμιο Ε/5:7, Β' Βασιλέων ΙΖ/17:35, Ιερεμίας ΚΕ/25:6, ΛΕ/35:15, κλπ). Όταν ο ίδιος ο Θεός, συνέχεια και συνέχεια, διακηρύττει τη μοναδικό-

τητά Του, ο άνθρωπος θα είναι αναπολόγητος, όταν εμμένει να παρακούει τον άγιο λόγο Του. Ας προσέξουμε τι λέγει ο ίδιος ο Θεός για τον εαυτό Του:

- «*Προ Εμού (άλλος) Θεός ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ, ουδέ ΘΕΛΕΙ ΥΠΑΡΧΕΙ μετ' Εμέ. Εγώ, Εγώ (είμαι) Κύριος, εκτός Εμού ΣΩΤΗΡ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ*» (Ησαΐας ΜΓ/43:10-11).
- «*Ούτω λέγει ο Κύριος, ο βασιλεύς του Ισραήλ ...Εγώ (είμαι) ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ και εκτός Εμού ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ*» (Ησαΐας ΜΔ/42:6 /βλ. Αποκάλυψη Α/1:8,17, ΚΒ/22:13).
- «*Εγώ είμαι ο Κύριος και ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ, δεν υπάρχει εκτός Εμού Θεός*» (Ησαΐας ΜΕ/45:5).
- «*Εις Εμέ ΒΛΕΨΑΤΕ, και σώθητε, πάντα τα πέρατα της γης, διότι Εγώ (είμαι) ο Θεός, και ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΟΣ*» (Ησαΐας ΜΕ/45:22).
- «*Εγώ (είμαι) ο Κύριος, τούτο (είναι) το όνομά Μου, και ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΔΩΣΕΙ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΜΟΥ ΕΙΣ ΑΛΛΟΝ....*» (Ησαΐας ΜΒ/42:8).

2. ΤΙ ΕΦΑΡΜΟΖΕ Η ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μέσα στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε ότι οι απόστολοι και οι άγγελοι, τους οποίους σήμερα οι άνθρωποι αποδίδουν θεία τιμή, λατρεία και προσκύνηση **ΑΠΑΓΟΡΕΥΑΝ** ρητά την προσκύνησή τους και τη λατρεία τους:

(α) ΠΡΑΞΕΙΣ, κεφ.Ι':25-26 (απόστολος Πέτρος)

«Ως δε εισήλθεν ο Πέτρος, ελθών ο Κορνήλιος εις συνάντησιν αυτού, **έπεσεν εις τους πόδας (αυτού) και προσεκύνησεν**. Αλλ' ο Πέτρος εσήκωσεν αυτόν, λέγων· Σηκώθητι· και εγώ αυτός **ΑΝΘΡΩΠΟΣ είμαι**».

Εδώ βλέπουμε τον Πέτρο να ΜΗ δέχεται προσκύνηση και λατρεία από ανθρώπους, γιατί η λατρεία ανήκει μόνο στον ένα και μοναδικό Θεό που υπάρχει και που Τον λατρεύουμε εν Χριστώ Ιησού.

(β) ΠΡΑΞΕΙΣ, κεφ.ΙΔ:13-15 (απόστολος Παύλος)

«Και ο ιερέυς του Διόςέφερε ταύρους και στέμματα εις τας πύλας μετά του όχλου και ήθελε να προσφέρει **ΘΥΣΙΑΝ**. Ακούσαντες δε οι απόστολοι Βαρνάβας και Παύλος, **διέσχισαν τα ιμά-**

τια αυτών και επήδησαν εις το μέσον του όχλου, κρίζοντες και λέγοντες: Άνδρες, τι κάμνετε ταύτα; Και ημείς είμεθα ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΟΜΟΙΟΠΑΘΕΙΣ με εσάς, κηρύττοντες προς εσάς να επιστρέψετε από τούτων των ματαίων προς τον Θεόν τον ζώντα, ο οποίος έκαμε τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς....».

Όταν ο Παύλος και ο συνεργάτης του Βαρνάβας βρέθηκαν στα Λύστρα και θεράπευσαν έναν εκ γενετής χωλός, οι κάτοικοι θέλησαν να τους προσφέρουν θεϊκή τιμή και λατρεία, θυσιάζοντας ζώο, πιστεύοντας ότι είχαν μπροστά τους τον Δία (Βαρνάβα) και τον Ερμή (Παύλο), γιατί τέτοιο θαύμα μόνο οι "θεοί" θα μπορούσαν να το κάνουν. Βλέποντας αυτή τη σκηνή οι δύο απόστολοι, έσκισαν τα ρούχα τους για τη φοβερή πράξη των ιερέων και του λαού **να προσφέρουν θυσία σε ανθρώπους** και όχι στον Κύριο που θεράπευσε τον χωλό, αναγνωρίζοντας ότι η δόξα δεν ανήκε σε αυτούς, αλλά ανήκε στον Ιησού που υπηρετούσαν.

Δυστυχώς, έτσι ενεργεί σε όλες τις εποχές ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του, που έχουν καταφέρει τους ανθρώπους, ντύνοντάς τους με θρησκευτικό ένδυμα, να δίνουν θεία τιμή, λατρεία και προσκύνηση σε άλλους ανθρώπους και όχι στον Ιησού, που πέθανε στη δική τους θέση, για να έχουν αιώνια λύτρωση, εφόσον αποδεχτούν τη θυσία Του αυτή και Τον εκζητήσουν στη ζωή τους.

(γ) ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ, κεφ.ΙΘ:10 (άγγελος Κυρίου)

«Και έπεσον (εγώ ο Ιωάννης) έμπροσθεν των ποδών αυτού (του αγγέλου), **διά να προσκυνήσω αυτόν**. Και μου λέγει: ΠΡΟΣΕΧΕ μη κάμεις τούτο· **εγώ είμαι ΣΥΝΔΟΥΛΟΣ σου και των αδελφών σου, οι οποίοι έχουν την μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον·** διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας».

Εδώ βλέπουμε τον απόστολο Ιωάννη, στην επιβλητική και ουράνια θέα του αγγέλου του Κυρίου να πέφτει στα πόδια του για να τον προσκυνήσει, αλλά ο άγγελος του **το απαγόρευσε αυστηρά**, λέγοντας του ότι και αυτός είναι "**σύνδουλός**" του, βάζοντας τον εαυτό του στην ίδια θέση με τον Ιωάννη και λέγοντάς του ποιον πρέπει να προσκυνεί μόνο: «**Τον ΘΕΟΝ προσκύνησον**».

(δ) **ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ, κεφ.ΚΒ:8-9** (άγγελος Κυρίου)

«Και εγώ ο Ιωάννης (είμαι) ο ιδών ταύτα και ακούσας. Και ότε ήκουσα και είδον, έπεσα να προσκυνήσω έμπροσθεν των ποδών του αγγέλου του δεικνύοντος εις εμέ ταύτα. Και λέγει προς εμέ· ΠΡΟΣΕΧΕ μη κάμεις τούτο· διότι εγώ είμαι **ΣΥΝΔΟΥΛΟΣ σου** ΚΑΙ των αδελφών σου των προφητών ΚΑΙ των φυλαττόντων τους λόγους του βιβλίου τούτου· τον Θεόν προσκύνησον».

Εδώ βλέπουμε πάλι την ίδια περίπτωση με την προηγούμενη στο ΙΘ/19:10, όπου ο άγγελος λέγει στον Ιωάννη ότι ενώπιον του Θεού και ο ίδιος και ο Ιωάννης είναι **"σύνδουλοι"**, είναι υπηρέτες του ίδιου Θεού, δεν τους ανήκει η λατρεία. Ο άγγελος δεν μένει μόνο σε αυτό, αλλά προχωρά ακόμα περισσότερο, διευκρινίζοντας στον Ιωάννη ότι είναι σύνδουλοι **ΚΑΙ** με όλους τους προφήτες αδελφούς του **ΚΑΙ** με όλους, όσους φυλάττουν και υπακούν στον Λόγο του Θεού, που είναι γραμμένος στο βιβλίο αυτό.

♦ Τα 4 παραπάνω περιστατικά, που μας περιγράφει ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού, μας πιστοποιούν με απόλυτη καθαρότητα και σαφήνεια την απαγόρευση προσκύνησης των αγίων ανθρώπων, ή των αγίων αγγέλων, ή κάθε άλλου δημιουργήματος του Θεού. Είμαστε όλοι δούλοι και υπηρέτες του Κυρίου των δυνάμεων και αυτό είναι ύψιστη τιμή και ευλογία για εμάς, να είμαστε στην υπηρεσία Του. Δυστυχώς ο Διάβολος, ο εχθρός του Θεού, έχει αντιστρέψει την αλήθεια και έχει κατορθώσει τον άνθρωπο να λατρεύει τους αγγέλους και τους ανθρώπους, που είναι δημιουργήματα του Θεού. Η Αγία Γραφή το τονίζει: «*Κύριον τον Θεόν σου ΘΕΛΕΙΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΙ και Αυτόν **ΜΟΝΟΝ ΘΕΛΕΙΣ ΛΑΤΡΕΥΣΕΙ***» (Ματθαίος Δ/4:10), γιατί «*είναι **ΕΝΑΣ** Θεός και **ΕΝΑΣ** μεσίτης Θεού και ανθρώπων, **ΑΝΘΡΩΠΟΣ Χριστός Ιησούς...***» (Α' Τιμόθεου Β/2:5).

**3. ΤΟ "ΣΩΜΑ" ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ
και Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΤΩΝ 2 ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ**

Στην επιστολή του αδελφόθεου Ιούδα, εδ.9 γράφει: «*Ο δε ΜΙΧΑΗΛ ο αρχάγγελος, ότε αγωνιζόμενος με τον ΔΙΑΒΟΛΟΝ επιλονείκει περί του σώματος του Μωυσέως.....*». Εδώ ο Λόγος του Θεού αναφέρεται στην τρομερή σύγκρουση ανάμεσα στον **Μιχαήλ**, του πρώτου πρίγκιπα μεταξύ των αγγέλων του Θεού και του **Διαβόλου**, του

πρώτου πρίγκιπα του σκότους. Οι δύο κορυφαίοι άγγελοι (του φωτός και του σκότους) συναντιούνται και συγκρούονται γύρω από το σώμα ενός ανθρώπου, του Μωυσή, που οντολογικά (ως άνθρωπος) βρισκόταν σε κατώτερη θέση από αυτούς και που πλέον δεν είχε μέσα του ζωή, αφού ο Μωυσής είχε πεθάνει. Βέβαια ο Μωυσής, όταν ήταν στη ζωή, δεν ήταν ένας απλός άνθρωπος, ήταν ο "χριστός" (ο κεχρισμένος) του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη, ήταν ο άνθρωπος που ο Θεός τον χρησιμοποίησε για τη σωτηρία του επίγειου λαού Του Ισραήλ.

Το εύλογο ερώτημα είναι: «**Γιατί έγινε αυτή η σύγκρουση ανάμεσα στους δύο κορυφαίους αγγέλους; Ποια ήταν η αιτία και λόγος;**» Ο Ιουδαίος ιστορικός Ιώσηπος αναφέρει για τον Μωυσή, πως ήταν ένα πρόσωπο με καταπληκτικές ιδιότητες. Ήταν μέγας στρατιωτικός, πολιτικός και προφήτης, που όμοιός του δεν υπήρξε. Η επιρροή του στο λαό Ισραήλ και στα γύρω έθνη ήταν τόσο ισχυρή, που όλοι ήθελαν να τον γνωρίσουν. Η φήμη του είχε εξαπλωθεί σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο, όλοι υπάκουαν στον λόγο του. **Αυτόν τον Μωυσή, ή πιο συγκεκριμένα το ΣΩΜΑ του, θέλησε να εκμεταλλευθεί ο Διάβολος για τους σκοπούς του.**

Είναι γνωστό σε όλους, όσους γνωρίζουν την Βίβλο, ότι πάντοτε ο Διάβολος προσπαθούσε να αποτρέψει τον **"κατά σάρκα" λαό ΙΣΡΑΗΛ** από τη λατρεία του μόνου ζωντανού και αληθινού Θεού που υπάρχει και δυστυχώς αυτό το είχε κατορθώσει αρκετές φορές, παρασύροντας το λαό να λατρεύει είδωλα. Το ίδιο ακριβώς έκανε και κάνει και στον **"κατά πνεύμα" λαό Ισραήλ**, που είναι η **ΕΚΚΛΗΣΙΑ του Ιησού**, δηλαδή να παρασύρει τους πιστούς, τους ζώντες αγίους στην ειδωλολατρεία. Η εκκλησιαστική ιστορία επιβεβαιώνει το γεγονός αυτό, καθόσον μέσα στην πάροδο των αιώνων βλέπουμε πλήθη ανθρώπων να δίνουν τη δόξα τους, όχι στον μόνο ΑΛΗΘΙΝΟ Θεό, αλλά σε ανθρώπους και αντικείμενα: «*Διότι γνωρίσαντες τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως Θεόν ουδέ ευχαρίστησαν, αλλ' ΕΜΑΤΑΙΩΘΗΣΑΝ εις τους διαλογισμούς αυτών, και ΕΣΚΟΤΙΣΘΗ η ασύνετος αυτών καρδιά· λέγοντες ότι είναι σοφοί εμωράνθησαν, και άλλαξαν την δόξαν του αφθάρτου Θεού εις ομοίωμα εικόνας φθαρτού ΑΝΘΡΩΠΟΥ και ΠΕΤΕΙΝΩΝ και ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ και ΕΡΠΕΤΩΝΟι οποίοι μετήλλαξαν την αλήθειαν του Θεού εις το ψεύδος, και εσεβάσθησαν και ελάτρευσαν*

την **ΚΤΙΣΙΝ** μάλλον παρά τον **ΚΤΙΣΑΝΤΑ**, ο οποίος είναι ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν» (Ρωμαίους Α/1:21-25).

Στο τέλος των εσχάτων καιρών ο Διάβολος θα παρασύρει τους ανθρώπους να δώσουν λατρεία και προσκύνηση στον δικό του εκλεκτό, τον Αντίχριστο (βλ. Αποκάλυψη ΙΓ/13:3-4) και θα το καταφέρει αυτό σχετικά εύκολα, γιατί ο Αντίχριστος δεν θα έρθει **"ενάντια"** του Χριστού, αλλά θα έρθει **"αντί"** του Χριστού (εξ' ού και **αντί**-Χριστός), που σημαίνει ότι θα βγει μέσα από τα υπάρχοντα χριστιανικά θρησκευτικά συστήματα, ακόμα και από αυτά που κηρύττουν αναγέννηση, γιατί η Βίβλος γράφει ότι θα πλανήσει *«ει δυνατόν και τους εκλεκτούς»* (βλέπε: Ματθαίος ΚΔ/24:23-24, Μάρκος ΙΓ/13:22). Ο Διάβολος παρουσιάζεται ως **"λύκος με ένδυμα προβάτου"** και μετασχηματίζεται **"εις άγγελον φωτός"**, στρατηγική που έχει επιτυχία για τους άνομους σκοπούς του, μια τακτική που εφαρμόζει μέσα στους αιώνες: *«Το μυστήριον της ανομίας ήδη ενεργείται»* μας επισημαίνει ο Παύλος πριν 2000 χρόνια περίπου (Β' Θεσσαλονικείς Β/2:7).

Γιατί λοιπόν έγινε η μεγάλη σύγκρουση ανάμεσα στους δύο αρχαγγέλους, τον Μιχαήλ και τον Διάβολο; Το σχέδιο του Διαβόλου ήταν πάρει το σώμα του αποθανόντα Μωυσή για να το εκμεταλλευτεί, κάνοντάς το αντικείμενο λατρείας από τους ανθρώπους. Από την περιγραφή του Ιούδα δεν φαίνεται εάν πέτυχε το σκοπό του ο Διάβολος, καθόσον ο Ιούδας δεν περιγράφει ποιο ήταν το αποτέλεσμα της σύγκρουσης των δύο κορυφαίων αγγέλων. Πιστεύω ότι η αποτυχία του Διαβόλου ήταν εκ των προτέρων προδιαγεγραμμένη, γι' αυτό και ο Ιούδας δεν ασχολείται παραπάνω με το θέμα αυτό και αυτό το στηρίζουμε σε 3 κυρίως γεγονότα:

- (1) Σε όσες περιπτώσεις μέσα στην Βίβλο έχουμε αναμετρήσεις μεταξύ των αγγελικών δυνάμεων του Κυρίου και των πονηρών δαιμονικών πνευμάτων, ο Διάβολος πάντα χάνει, γιατί δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να συγκριθεί με τα στρατεύματα του ύψιστου Θεού.
- (2) Εάν ο Διάβολος είχε κατορθώσει να πάρει το σώμα του Μωυσή, θα το **είχε θεοποιήσει** και οι άνθρωποι θα του έδιναν θεία τιμή, λατρεία και προσκύνηση, όπως το έχει κάνει και στην μετά Χριστό εποχή με τα λείψανα αγίων του Θεού.
- (3) Το σώμα του Μωυσή το έθαψε ο ίδιος ο Θεός σε μέρος που

παραμένει για πάντα άγνωστο *«..και ΟΥΔΕΙΣ γνωρίζει την ταφήν αυτού, έως της σήμερον»* (βλ. Δευτερονόμιο ΛΔ/34:5-6). Ότι κάνει ο Θεός, το κάνει τέλειο και ο Διάβολος με τις δυνάμεις του, δεν θα μπορούσαν να αλλάξουν το σχέδιο και τη βουλή του Θεού. Υπάρχει και μία μερίδα Βιβλικών ερμηνευτών που δέχεται την άποψη ότι ο Θεός ανέστησε τον Μωυσή με ένδοξο σώμα και τον άρπαξε στον ουρανό, όπως είχε κάνει με τον Ενώχ και τον Ηλία, που τους άρπαξε ζωντανούς στον ουρανό. Αυτό όμως είναι εικασία, καθόσον η Γραφή δεν κάνει καμιά μνεία επ' αυτού.

Δεν κατόρθωσε ο Διάβολος να πάρει το **φθαρτό σώμα** του Μωυσή, αλλά κατόρθωσε να πάρει το **πνευματικό σώμα** του Μωυσή, δηλαδή να πάρει το "νόμο" της Παλαιάς Διαθήκης και να παγιώσει το λαό του Θεού, την εκκλησία Του, να υπακούει μόνο στο **ΝΟΜΟ** της Παλαιάς Διαθήκης και όχι στη **ΧΑΡΗ** της Καινής Διαθήκης. Ο Μωυσής, ο εκλεκτός και κεχρισμένος του Θεού, είναι ο εκφραστής του νόμου του Θεού, που του δόθηκε στο όρος Σινά. Ο λαός Ισραήλ έπρεπε να υπακούει κατά πάντα στο "νόμο", μέχρι που θα ερχόταν ο Μεσσίας, για να τον «συμπληρώσει». Ο Ιησούς δεν ήρθε να κατάλύσει το νόμο, αλλά για να τον «πληρώσει», δηλαδή για να τον γεμίσει και να του δώσει πνευματικό περιεχόμενο. Το αρχαίο θεόπνευστο κείμενο λέγει *«ουκ ήλθον καταλύσαι τον νόμο, αλλά πληρώσαι»* (βλ. Ματθαίος Ε/5:17-19).

Σήμερα, με τη θυσία του Ιησού, δεν βρισκόμαστε κάτω από το δεσμευτικό νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά βρισκόμαστε μέσα στην ελευθερία της χάρης του Ιησού. Ο Διάβολος κατόρθωσε να πάρει το πνευματικό σώμα του Μωυσή, το "νόμο" και να τον βάλει μέσα στην εκκλησία του Ιησού, με απο-τέλεσμα σήμερα οι άνθρωποι, αναγεννημένοι και μη, να είναι "δεμένοι" από πλήθος απαγορευτικών διατάξεων και να ζουν με ένα συνεχές **"μη"**, δηλαδή, "μην κάνεις αυτό", μην κάνεις εκείνο".

Έχει καταργηθεί μόνον ο **τυπολογικός νόμος** της Παλαιάς Διαθήκης με τις θυσίες των ζώων, το ιερατείο και όλα όσα τυπολογικά προανήγγειλαν την έλευση του Μεσσία. Όλος ο **ηθικός νόμος** της Παλαιάς Διαθήκης (μη κλέψεις, μη φονεύσεις, κλπ) εξακολουθεί να ισχύει και πρέπει να εφαρμόζουμε τις εντολές του Θεού με χαρά **μέσα στην ελευθερία μας** και όχι γιατί φοβόμαστε ότι θα έρθει η

άμεση κρίση του Θεού επάνω μας, όπως συνέβαινε στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης. Δυστυχώς ο Διάβολος έχει επιφέρει το αντίθετο αποτέλεσμα μέσα στο λαό του Θεού, έχει επιβάλλει πλήθος **καταναγκαστικών** "θρησκευτικών" διατάξεων και έχει πλανήσει τον πιστό ότι πρέπει να τις τηρεί, γιατί αυτό είναι το θέλημα του Θεού.

Ο στόχος του Διαβόλου και των πονηρών δυνάμεών του είναι να παγιδέψει τον άνθρωπο, κάνοντάς τον να δίνει λατρεία, όχι μόνο σε ανθρώπους, αλλά και σε άψυχα πράγματα, όπως προσπάθησε να κάνει με το **ΧΑΛΚΙΝΟ ΦΙΔΙ** (όφη) που ο Μωυσής κατ' εντολή του Θεού ύψωσε στην έρημο (Αριθμοί ΚΑ/21:4-9) και με τη **ΡΑΒΔΟ** του Μωυσή (βλ. Έξοδος Δ/4:2-5, Ζ/7:10-13,19, Η/8:5-6, κλπ). Αργότερα, ο βασιλιάς Εζεκίας, βλέποντας τους Ισραηλίτες να έχουν καταστήσει αντικείμενο λατρείας το χάλκινο φίδι, διέταξε να το καταστρέψουν αμέσως (Β' Βασιλέων ΙΗ/18:4). Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η λατρεία μας ανήκει μόνο στον ΕΝΑ και ΜΟΝΟ αληθινό Θεό που υπάρχει εν Χριστώ Ιησού (βλ. Αποκάλυψη Ε/5:13, Α' Πέτρου Δ/4:11, κλπ).

4. **ΜΕΣΙΤΙΚΗ και ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ**

Η προσκύνηση σήμερα των αγίων και των αγγέλων με τη μορφή και τον τρόπο που έχει πλέον καθιερωθεί, φέρει αποκλειστικά στοιχεία θείας λατρείας και δεν είναι (όπως ισχυρίζονται πολλοί) τιμητική προσκύνηση, γιατί ζητείται από τον προσκυνούντα η ΜΕΣΙΤΕΙΑ τους και η ΒΟΗΘΕΙΑ τους. Αυτό όμως έρχεται σε αντίθεση με την Αγία Γραφή, η οποία διδάσκει:

(α) **Η προσκύνηση ρητά ανήκει ΜΟΝΟ στον Θεό**, δια μέσου του κεχρισμένου Του Ιησού. Ο Θεός είναι "ζηλότυπος" και δεν δίνει τη δόξα Του σε άλλον (βλ. Ματθαίος Δ/4:10, Δευτερονόμιο ς'/6:15, Ησαΐας ΜΒ/42:8, ΜΗ/48:11, κλπ).

(β) **Μόνον ο Θεός είναι ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ**, ενώ οι άγιοι και οι άγγελοι δεν είναι, καθόσον η ιδιότητα αυτή ανήκει μόνο στον Θεό που είναι Πνεύμα. Όλοι οι άγιοι βρίσκονται μέσα στην ένδοξη παρουσία του Θεού και εφόσον δεν είναι πανταχού παρόντες, δεν μπορούν να ακούσουν τις επικλήσεις και τις προσευχές των ανθρώπων (διάβασε: Δευτερονόμιο Δ/4:39, Ψαλμός ΡΛΗ/138:7-8, Παροιμίες ΙΕ/15:3, Ησαΐας Ξς'/66:1, Ιερεμίας ΚΓ/23:24, κλπ).

(γ) **Η προσευχή γίνεται ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ στον Ιησού**, ο οποίος είναι ο μοναδικός ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ μας και ΜΕΣΙΤΗΣ μας προς τον Πατέρα Θεό (Α' Τιμόθεου Β/2:5). Η μεσιτική διακονία των ιερέων της Παλαιάς Διαθήκης έπαυσε να υπάρχει μετά τη θυσία του άμωμου Αμνού στον Γολγοθά (βλέπε: Εβραίους Η/8:6, Θ/9:15, Ιωάννης ΙΔ/14:6,13-15, ΙΕ/15:16, Ις'/16:23, Α' Ιωάννου Β/2:1).

Μέσα στην Αγία Γραφή αναφέρονται περιπτώσεις **τιμητικής προσκύνησης** και σεβασμού ανθρώπων, **ζωντανών και όχι απόθανόντων**, βασιζόμενες στα ήθη και τα έθιμα της εποχής εκείνης και ήταν ένας τρόπος έκφρασης ευγνωμοσύνης, ή χαιρετισμού, ή θαυμασμού. Για παράδειγμα έχουμε την προσκύνηση του Ιωσήφ από τα αδέρφια του (Γένεση ΜΒ/42:6, ΜΓ/43:26-28, ΜΗ/48:12), ή του Μωυσή να προσκυνεί τον πενθερό του Ιοθάρ (Έξοδος ΙΗ/18:7).

Για πληρέστερη ενημέρωση, διάβασε με προσοχή τα παρακάτω εδάφια από την Αγία Γραφή σου, στα οποία βρίσκονται παρόμοιες περιπτώσεις: Γένεση ΚΓ/23:7-12, ΚΖ/27:28-29, ΛΓ/33:3-7, Ρουθ Β/2:10, Α' Βασιλέων Κ/20:41, ΚΔ/24:9, ΚΕ/25:23, Β' Βασιλέων Α/1:2, Θ/9:6, ΙΔ/14:4,22, ΙΗ/18:21,28, ΚΔ/24:20, Δανιήλ Β/2:46, Ματθαίος ΙΗ/18:23-29, Πράξεις Ις'/16:25-30, κλπ.

5. **ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ**

Η πρώτη αποστολική εκκλησία είχε μια ένδοξη και νικηφόρα πορεία, το μήνυμα του ευαγγελίου δεν περιορίστηκε μόνο στην Ιουδαία, αλλά κηρύχτηκε σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο. Η θέση της εκκλησίας ήταν η ολοκληρωτική απόρριψη κάθε μορφής ειδωλο**λατρείας**. Αυτό ήταν μια συντριβή του Διαβόλου, ο οποίος όμως δεν έμεινε αδρανής και από την αρχή της ίδρυσης της εκκλησίας προσπάθησε να εισαγάγει τη λατρεία των ειδώλων. Επειδή είναι "πονηρός" (όπως και το όνομά του) και επειδή γνώριζε ότι ήταν δύσκολο ή και αδύνατον να εξαπατήσει τους μονοθεϊστές Εβραίους, που είχαν γίνει χριστιανοί, να λατρεύσουν άλλους ανθρώπους ή ψεύτικους θεούς, να λατρεύσουν δηλαδή είδωλα, κατά τα πρότυπα των γύρω λαών, τους έστρεψε αρχικά προς τη λατρεία αγγέλων και αυτό το βλέπουμε και από την επιστολή του Παύλου προς την εκκλησία των Κολοσσαέων όπου τους γράφει: *«Ας μη σας στερήσει μηδείς του βραβείου με προσποίησην ταπεινοφροσύνης και με θρησκείαν των αγγέ-*

λων, εμβατεύων (ασχολούμενος) **με πράγματα τα οποία δεν είδε, ματαίως φυσιούμενος υπό του νοός της σαρκός αυτού, και μη κρατών την κεφαλήν, τον Χριστόν, εκ του οποίου όλον το σώμα διά των αρμών και συνδέσμων διατηρούμενον και συνδεόμενον αυξάνει κατά την αύξησιν του Θεού»** (Κολοσσαείς Β/2:18-19).

Η **αγγελολατρεία** εμφανίστηκε από την εποχή των αποστόλων και θεωρείται μία Ιουδαιογνωστική διδασκαλία. Αρχικά είχε σαν αποδέκτες τους εξ Ιουδαίων χριστιανούς, μεταγενέστερα, όταν εξαπλώθηκε απέκτησε πολλούς οπαδούς από τους εξ εθνών προερχόμενους χριστιανούς, γεγονός που ανάγκασε την τότε Ρωμαϊκή (Ανατολική) εκκλησία να συγκαλέσει τη Σύνοδο της Λαοδικείας το 365 μ.Χ, η οποία στον 35ο Κανόνα της ονομάζει τη λατρεία των αγγέλων **"απόκρυφη ειδωλολατρεία"**. Γράφει: **«...Δεν πρέπει χριστιανούς εγκαταλείπειν την εκκλησίαν του Θεού και απιέναι, και ΑΓΓΕΛΟΥΣ ονομάζειν, και συνάξεις ποιείν, το οποίο απηγορεύεται. Εάν τις λοιπόν ευρεθή ταύτη τη ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΗ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ σχολάζων, ας είναι ανάθεμα, (διότι εγκατέλιπε τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν τον Υιόν του Θεού και ειδωλολατρείαν προσήλθεν....»**.

Ο μοναχός Νικόδημος στο σύγγραμμά του "ΠΗΔΑΛΙΟΝ" γράφει τα εξής, σχολιάζοντας τον 35ο κανόνα της Συνόδου της Λαοδικείας: **«Δια τούτο ο παρών κανόνας αναθεματίζει τους χριστιανούς εκείνους, όπου αφήνουν την εκκλησίαν του Θεού και το να επικαλούνται τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του ΘεούΣΥΝΑΓΟΝΤΑΙ δε εις ναούς των αγγέλων** (ήτο γαρ, κατά τον Θεοδώρητον, έως εις τον καιρόν του, ναός του Αρχαγγέλου Μιχαήλ εις τα μέρη εκείνα της Λαοδικείας δια τοιαύτην αιτίαν) **και ΕΠΙΚΑΛΟΥΝΤΑΙ αυτοούς ως θεούς και ακολούθως με τον κεκρυμμένον τούτον τρόπον γίνονται ειδωλολάτραι και κτισματολάτραι»** (ΠΗΔΑΛΙΟΝ, σελ. 353).

Η παραπάνω μαρτυρία έχει περισσότερο βαρύνουσα αξία, γιατί γίνεται από κάποιον ο οποίος είχε ξεφύγει από την υγιαίνουσα διδασκαλία της Βίβλου, καθόσον ο Νικόδημος ως μοναχός είχε αποδεχτεί το ιερατείο, το οποίο έχει καταργηθεί με τη θυσία του Ιησού και είχε ταυτιστεί με αυτό. Άλλωστε είχε προηγηθεί και η Σύνοδος της Νίκαιας το έτος 325 μ.Χ. με την οποία εισήχθηκε επίσημα πλέον στη χριστιανική πίστη και διδασκαλία το **«Σύμβολο της Πίστεως»**, το οποίο σε πολλές περιπτώσεις **αντικατέστησε** ακόμα και την

θεόπνευστο Βίβλο και όποιος δεν το δεχόταν, θεωρείτο αιρετικός και ενάντια της εκκλησίας, παρ' όλο που το κείμενο αυτό ήταν ένα δημιούργημα μιας σκοτεινής περιόδου και θεσπίστηκε από εκπροσώπους ενός καταργημένου ιερατείου με τη θυσία του Ιησού (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για το θέμα αυτό συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας **«ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ»**). Ολόκληρη η πρώτη αποστολική εκκλησία καταδίκασε ρητά την προσκύνηση των αγίων και των αγγέλων: **«Αλλά και τινές των διασημοτέρων Πατέρων της εκκλησίας διαρρήδην κατεδίκασον το και απλώς ιδρύειν ναούς επ' ονόματι αγγέλων»** (ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ: Νίκου Καλογερά, σελ.280-284).

6. **ΤΙ ΕΦΑΡΜΟΖΕ Η "ΜΕΤΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ" ΕΚΚΛΗΣΙΑ**

Όλοι οι πιστοί, κατά τους τρεις πρώτους μ.Χ. αιώνες, τιμούσαν τους αγίους που με το αίμα τους σφράγισαν τη μαρτυρία της πίστης τους στον Ιησού μέσα στον ιππόδρομο της Ρώμης, στα λιοντάρια, κλπ. Κατά την περίοδο των διωγμών, συνήθως τους αποθανόντας πιστούς τους ενταφίαζαν μέσα στις κατακόμβες, χωρίς όμως να τους αποδίδουν θεία λατρεία και προσκύνηση.

Ο συγγραφέας του μαρτυρικού θανάτου του Πολύκαρπου Σμύρνης γράφει ότι οι τότε πιστοί ζήτησαν το σώμα του αγίου μάρτυρα του Κυρίου να το ενταφιάσουν με τον πρέπει σεβασμό, πλην όμως οι κρατούντες ειδωλολάτρες το σώμα, αρνήθηκαν να τους το παραδώσουν, μήπως **θεοποιήσουν** τον μάρτυρα και τον λατρεύουν όπως τον Ιησού και αυτό θα ήταν σε βάρος της δικής τους (ειδωλολατρικής) θρησκείας.

Με την άρνηση αυτή, δόθηκε η αφορμή και οι πιστοί διατύπωσαν **"ΤΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΑΣ ΤΟΤΕ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ"** ως εξής: **«ΟΥΤΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ποτέ καταλιπείν δυνησόμεθα, τον παθόντα υπέρ της σωτηρίας του παντός κόσμου των σωζωμένων, τον άμωμον υπέρ αμαρτωλών, ΟΥΤΕ ΕΤΕΡΟΝ ΤΙΝΑ ΣΕΒΕΣΘΑΙ, διότι τούτον μεν, Υιόν όντα Θεού προσκυνούμεν, τους δε μάρτυρας, ως μαθητάς και μιμητάς του Κυρίου αγαπώμεν αξίως, ένεκα της ανυπερβλήτου ευνοίας εις τον ίδιον βασιλέα και διδάσκαλον»**.

Ο ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ γράφει για το θέμα αυτό: **«Πέραν του δέοντος ου χρη (δεν πρέπει) τιμάν τους αγίους, αλλά τιμάν τον δεσπότην αυτών»** (Κατά Αιρέσεων, τόμος Α', σελ.1055).

Ο ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ επίσης αναφέρει: «Ουδέ δι' επικλήσεως αγγέλων (ή αγίων), ή επασιδών, ή δι' άλλων κακών ή παραδόξων μέσων ποιεί τι η εκκλησία, αλλ' εν καθαρότητι και φανερώς απευθύνουσα προσευχάς εις τον Κύριον, τον ποιήσαντα τα πάντα και επικαλούμενη το όνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού» (Κατά Αιρέσεων, τόμος Β').

Ο (Μέγας) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, ερμηνεύοντας το εδάφιο ΙΘ/19:10 της Αποκάλυψης γράφει: «Ο άγγελος απαγορεύει τω Ιωάννη επιθυμούντι να προσκυνήση αυτόν. Άρα το ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΘΑΙ ανήκει μόνον εις τον Θεόν, τούτο δε και οι άγγελοι γινώσκουσιν, οίτινες καιπερ υπερέχοντες άλλων κατά την δόξα, είναι όμως πάντες κτίσματα, ου προσκυνητέοι, αλλά προσκυνούντες (οι άγγελοι) το των πάντων Κύριον» (Λόγος Β' κατά Αρείου, Α 491).

Κάθε τοπική εκκλησία είχε το δικό της **ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟ**, για να θυμούνται οι πιστοί τους αδελφούς, που σφράγισαν τη μαρτυρία τους με το αίμα τους, χωρίς να λυγίσουν από τα μαρτύρια. Σε καμιά περίπτωση η πρώτη εκκλησία δεν επικαλείτο τους κοιμηθέντες αγίους **σαν μεσίτες**. Η δεισιδαιμονία όμως που επικράτησε, αλλά και οι επιρροές των ειδωλολατρικών εθίμων που είχαν φέρει οι νέοι εξ εθνών πιστοί, τους οδήγησε, όχι μόνο να ενθυμούνται τους αποθανόντες αγίους, αλλά και να τους επικαλούνται.

Επιφανείς ηγέτες της τότε εκκλησίας, όπως ο Μέγας Βασίλειος και ο Γρηγόριος Ναζιανζηνός, αναφέρουν ότι στο τέλος του 4ου μ.Χ. αιώνα είχε πλέον γενικευτεί η επίκληση των αποθανόντων αγίων, στους οποίους άρχισαν να δίνουν ειδικότητες και αρμοδιότητες, καθώς και άσκηση εξουσίας επάνω σε επικράτειες, των οποίων ήσαν προστάτες. Είχε αρχίσει πλέον η αποστασία από την αληθινή πίστη και οι άγιοι πήραν τη θέση του μεσίτη, την οποία σύμφωνα με την Βίβλο ανήκει **ΜΟΝΟ** στον Ιησού: «*Διότι είναι ΕΙΣ (ένας) Θεός, ΕΙΣ (ένας) και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός, ο οποίος έδωκεν εαυτόν αντίλοτρον υπέρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην εις ωρισμένους καιρούς*» (Α' Τιμόθεου Β/2:5-6).

7. Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ (ζώντων) ΑΓΙΩΝ

Η λέξη «**ΑΓΙΟΣ**» σύμφωνα με την Βίβλο σημαίνει «**ξεχωριστός, καθαρός, αγνός**». Το ρήμα «**ΑΓΙΑΖΩ**» σημαίνει «**ΞΕΧΩΡΙΖΩ, ΚΑΘΑΡΙΖΟΜΑΙ, ΑΓΝΙΖΟΜΑΙ**». Άγιος είναι ο **ξεχωρισμένος** από τον

κόσμο, δεν ανήκει πλέον στην εξουσία του «*άρχοντα του κόσμου του- του*», του Διαβόλου, αλλά ανήκει στον Ιησού Χριστό, τον οποίο έχει δεχτεί προσωπικό του σωτήρα και λυτρωτή. Η «**αγιότης**» στην Αγία Γραφή, κατά κύριο λόγο στην άπειρή της έννοια αποδίδεται στον Θεό **που ΕΙΝΑΙ "άγιος"** (βλέπε: Λευιτικό ΙΑ/11:44-45, Κ/20:26, Ψαλμός ΚΒ/22:3, Ησαΐας ζ'/6:3, ΝΖ/57:15, Ιεζεκιήλ ΛΘ/37:7, Α' Πέτρου Α/1:15-16, κλπ). **Ο Θεός όμως ΕΙΝΑΙ Πνεύμα** (Ιωάννης Δ/4:24) και εφόσον ο ίδιος από τη φύση Του είναι «**άγιος**», άρα και το Πνεύμα Του είναι «**άγιο**». Είτε λοιπόν πούμε «Πνεύμα Θεού», είτε πούμε «άγιο Πνεύμα του Θεού», ή πούμε απλά «άγιο Πνεύμα», εννοούμε τον ΕΝΑ και ΜΟΝΟ «**άγιο**» Θεό που υπάρχει και που είναι ΠΝΕΥΜΑ και μάλιστα είναι «**άγιο**» Πνεύμα. Επίσης «**άγιοι**» ονομάζονται και οι άγγελοι του Κυρίου (βλ. Λουκάς Θ/9:26, Ματθαίος ΚΕ/25:11, κλπ).

ΑΓΙΟΣ δεν είναι αυτός που πέθανε και που εκ των υστέρων τον έχει ανακηρύξει ως «άγιο» η κατεστημένη εκκλησία, αλλά άγιος **είναι** κάθε αναγεννημένος πιστός, **είναι** αυτός που έχει δεχτεί τον Ιησού ως προσωπικό του σωτήρα και που αναγεννήθηκε με το άγιο Πνεύμα Του, **είναι** αυτός που πίστεψε ότι ο αναμάρτητος Ιησούς Χριστός πέθανε στη δική του θέση, παίρνοντας στο σταυρό όλες τις αμαρτίες του. **Όλοι οι πιστοί ζώντας μέσα στην Καινή Διαθήκη αποκαλούνται «άγιοι»**.

- **Ο απ. Παύλος** έστειλε τις επιστολές του, προς τους ζώντες αγίους των τοπικών εκκλησιών, γεγονός που στην αρχή της κάθε επιστολής του το διευκρίνιζε ρητά, γράφοντας: «*Παύλος ...προς τους ΑΓΙΟΥΣ, τους όντας (τους κατοικούντας) εις την Έφεσον και πιστούς εν Χριστώ Ιησού....*» (Εφεσίους Α/1:1, Γ/3:1, ζ'/6: 18 - **ΒΛΕΠΕ**: Ρωμαίους Α/1:18, ΙΒ/12:13, Α' Κορινθίους Α/1:2, Β' Κορινθίους Α/1:1, Φιλιππησίους Α/1:1, Κολοσσαείς Α/1:2, Α' Θεσσαλονικείς Ε/5:27, Πράξεις Θ/9:32, 41, Κς'/26:10, κλπ).
- **Ο απ. Πέτρος**, όταν ανέστησε την Δορκάδα, φώναξε τους «αγίους» για να την παραλάβουν (Πράξεις Θ/9:40-41). Τους ζώντες αγίους φώναξε ο Πέτρος, όχι τους αποθανόντες.

Το σώμα του αναγεννημένου και βαπτισμένου με το άγιο Πνεύμα πιστού είναι «**ναός Θεού**» και μάλιστα είναι «άγιος» ναός: «*Δεν εξεύρετε ότι είσθε ΝΑΟΣ ΘΕΟΥ και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν (μέσα σας). Εάν κάποιος φθείρει τον ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, τούτον*

θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι ΑΓΙΟΣ, ο οποίος (ναός) είσθε εσείς» (Α' Κορινθίους Γ/3:16-17 - Βλέπε: Α' Κορινθίους ς'/6:19, Β' Κορινθίους ς'/6:16, Εφεσίους Β/2:21, Α' Πέτρου Β/2:5, Εβραίους Γ/3:6, κλπ).

Ο Θεός μέσα σε ολόκληρη την Βίβλο αναφέρεται ως «**άγιος**» και όχι ως «**ΠΑΝ-άγιος**», ή «**ΠΑΝ-αγιότατος**», κλπ. Κατά συνέπεια, αφού ο Θεός είναι ΑΓΙΟΣ και οι πιστοί είναι ΑΓΙΟΙ, δεν είναι αποδεκτοί τίτλοι, βαθμοί, τιμητικές προσφωνήσεις, κλπ. ανώτερες του Θεού, γιατί αυτό είναι βλασφημία και προσβολή κατά του «**αγίου**» Θεού, που μας δίδαξε δια Ιησού Χριστού την οδό της ταπεινοφροσύνης. Η μητέρα του Κυρίου μας Ιησού, η Μαριάμ, είναι «**αγία**», είναι η «**κεχαριτωμένη και ευλογημένη μεταξύ όλων των γυναικών**», δεν μπορεί όμως να έχει τιμητική προσφώνηση και τίτλο ανώτερου του Θεού, του δημιουργού του σύμπαντος κόσμου, δηλαδή να αποκαλείται «**ΠΑΝ-αγία**» (αγία ΠΑΝΤΩΝ). Οι απόστολοι μέσα στις επιστολές τους αποκαλούσαν τους εαυτούς τους «**δούλους**» (βλ. Α' Πέτρου Α/1:1, Ιάκωβος Α/1:1, Ρωμαίους Α/1:1, Λουκάς ΙΖ/17:10, κλπ).

Ο Διάβολος, ο πλανών την οικουμένη όλη, που είναι "καλλιτέχνης" στο να διαστρεβλώνει την πραγματικότητα και την αλήθεια, έχει εξαπατήσει τον άνθρωπο που βρίσκεται μακριά από τον Θεό και τον έχει πείσει να δέχεται τα ψέματά του, σαν αλήθεια. Η λέξη "διάβολος" σημαίνει "συκοφάντης" και ο Διάβολος με τις πονηρές δυνάμεις του συνέχεια συκοφαντούν το λαό του Θεού, συνέχεια διαβάλουν κάθε αναγεννημένο πιστό. Μια από τις μεγαλύτερες συκοφαντίες του Διαβόλου είναι ότι έχει πείσει με μεγάλη επιτυχία, με εξαιρετική θα έλεγα επιτυχία τους συμπατριώτες μας "χριστιανούς" ότι όσοι έχουν αναγνωρίσει τον Κύριο Ιησού προσωπικό τους σωτήρα και ακολουθούν το ευαγγέλιό Του, ζώντας μια καθαρή ζωή, ότι "δεν πιστεύουν στους αγίους". Λέγει: «**Μην τους ακούτε αυτούς, είναι πλανεμένοι και αιρετικοί, δεν πιστεύουν στους αγίους!**» Είναι ένα από τα μεγαλύτερα ψέματα του Διαβόλου, γιατί στην πραγματικότητα συμβαίνει το εντελώς αντίθετο.

Αυτοί που έχουν δώσει την καρδιά τους στον Ιησού και έχουν αναγεννηθεί από το άγιο Πνεύμα Του, μέσα από την καρδιά τους **σεβονται, αγαπούν και τιμούν** τους αγίους του Κυρίου, την αγία μητέρα Του, τους αποστόλους Του και γενικά όλους τους αγίους, σε όλους τους αιώνες και σε όλες τις εποχές και όχι μόνο αυτό, αλλά

προσπαθούν **να μιμηθούν** το παράδειγμά τους και **να τους μοιάσουν** στην πιστότητά τους και στην αφιέρωσή τους στον Θεό. Για τον λόγο αυτό, το αληθινό παιδί του Θεού, ποτέ δεν θα πει άσχημο λόγο εναντίον τους, γνωρίζει ότι μια ημέρα θα συναντηθούν όλοι στον ουρανό και εκεί στην παρουσία του Κυρίου Ιησού, όλοι μαζί θα Τον δοξάζουν αιώνια.

Αντίθετα, είναι γνωστό και όλοι μας έχουμε την εμπειρία αυτή, ότι όλοι αυτοί που υιοθετούν αυτές τις συκοφαντίες και που ισχυρίζονται ότι είναι "σωστοί" χριστιανοί και μάλιστα καυχώνται ότι είναι «**Ορθόδοξοι**» (ορθή διδαχή), όταν νευριάσουν, αρχίζουν να καταφέρονται με απρεπείς εκφράσεις, αρχίζοντας από τον Ιησού, μετά τη μητέρα Του (ως "Παναγία") και τελειώνουν με τους «**αγίους Πάντες**», κατεβάζοντας και όλα τα "καντήλια" που έχουν στο οικογενειακό εικονοστάσι.

Δυστυχώς υπάρχουν και περιπτώσεις, που μια ικανή μερίδα ανθρώπων εκφράζονται υβριστικά κατά των θείων και χωρίς να είναι εκνευρισμένοι, απλά αυτός είναι ο συνήθης τρόπος έκφρασής τους μέσα στην καθημερινότητα, γιατί δεν μπορούν να ελέγξουν τη γλώσσα τους. Άρα λοιπόν: **(1)** Αυτοί που πραγματικά **δεν πιστεύουν** και δεν σέβονται τους αγίους, είναι όλοι αυτοί που τους βρίζουν, ανεξάρτητα εάν ισχυρίζονται με τα λόγια ότι είναι "χριστιανοί", γιατί ένας γνήσιος χριστιανός ποτέ δεν καταφέρεται εναντίον σε εκείνο που αγαπά και που τον ευλογεί. **(2)** Εκείνοι **που πιστεύουν** πραγματικά στους αγίους είναι τα αναγεννημένα παιδιά του Κυρίου Ιησού, που ακολουθούν το παράδειγμά τους και που μας προτρέπουν **να μιμούμαστε τον Ιησού**, όπως και οι ίδιοι Τον μιμήθηκαν, όταν ζούσαν. Αυτό μας προτρέπει και ο απόστολος Παύλος, λέγοντας: «**Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς και εγώ (είμαι μιμητής) του Χριστού...**» (Α' Κορινθίους ΙΑ/1:1).

Οι σημερινοί ζώντες άγιοι (πιστοί) του Κυρίου, **υψώνουν** πάνω απ' όλα την κεφαλή της εκκλησίας, τον Κύριο Ιησού **και τιμούν** όλους αυτούς (επώνυμους και ανώνυμους αγίους) που ανά τους αιώνες λάτρευσαν και ύψωσαν τον Ιησού και σε πολλές περιπτώσεις έδωσαν και τη ζωή τους.

... /// ...

1. ΟΙ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ

Ο Θεός από τη φύση Του είναι άγιος και απείραστος κακών, η αγιότητά Του δεν μπορεί να συμβιβαστεί με την αμαρτία. Εκείνο που ιδιαίτερα σιχαίνεται ο Θεός είναι η ειδωλολατρεία, σε κάθε μορφή της, είναι Θεός ζηλότυπος και δεν δίνει τη δόξα Του σε άλλον, δεν μοιράζεται τη δόξα Του με κανέναν άλλον. Για τον λόγο αυτό, θέλει ο λαός Του, όλα τα παιδιά Του, να ζουν σε αγιότητα και καθαρότητα, να Τον λατρεύουν «εν Πνεύματι και αληθεία» και να Του δίνουν όλη τη δόξα, όλη την τιμή και όλη τη λατρεία. Αυτό ο Διάβολος το μισεί και κάνει τα πάντα, ώστε να αποτρέψει τον άνθρωπο να έχει αυτή την υπέροχη σχέση με τον δημιουργό Του, κάνει τα πάντα για να πάρει αυτός τη δόξα και τη λατρεία.

Για τους ανθρώπους, σε όλες τους αιώνες, ο πειρασμός να έχουν άλλους "θεούς", εκτός από τον ΕΝΑ και ΜΟΝΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΘΕΟ, πάντα υπήρξε μεγαλύτερος, παρά να γίνουν άθεοι. Ίσως σήμερα ο πολιτισμένος άνθρωπος, που ζει στην ηλεκτρονική και διαστημική εποχή, να καυχιέται ότι δεν προσκυνά ψεύτικες αγαλμάτινες θεότητες, ζώα, ηγεμόνες, αντικείμενα, κλπ, αλλά έχει θεοποιήσει και προσκυνά το χρήμα, το αυτοκίνητο, την τηλεόραση, τη διασκέδαση, το ποδόσφαιρο, το ωραίο σπίτι, τη μόδα, την τεχνολογία, τον κινηματογράφο, τη μουσική, την επιτυχημένη καριέρα, την οικονομική του άνεση και ευημερία και τόσα άλλα ευχάριστα που συμβαίνουν στην καθημερινή μας πορεία.

Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι όλα αυτά **δεν είναι αμαρτία**, όταν γίνονται από μια καρδιά που αγαπά τον Κύριο Ιησού και που πάντα πρώτα βάζει τι Αυτός θέλει από τη ζωή μας. **Γίνονται όμως αμαρτία και ΕΙΔΩΛΑ**, όταν η καρδιά μας είναι κολλημένη ΜΟΝΟ σε αυτά και έχει απομακρυνθεί από το θέλημα του Θεού στη ζωή μας. Έχει παγιδευτεί ο άνθρωπος από τα υλικά πράγματα και έχει ξεχάσει ποιος είναι ο πραγματικά πνευματικός σκοπός του σε αυτή τη ζωή, η οποία είναι ένας προθάλαμος για τη μέλλουσα αιώνια ζωή.

Εκτός από τα παραπάνω "είδωλα" που ο υλιστής άνθρωπος λατρεύει και προσκυνά, μέσα από τα τυποποιημένα πλέον θρησκευτικά συστήματα προσκυνά ανθρώπους, αγγέλους, άψυχες εικόνες και κάθε άλλο δημιούργημα του Θεού και αυτό έγινε, γιατί οι άνθρωποι «...**ΓΝΩΡΙΖΑΝΤΕΣ τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως Θεόν ουδέ ευχαρίστησαν, αλλ' εματαιώθησαν εις τους διαλογισμούς αυτών, και εσκοτίσθη η ασύνετος αυτών καρδιά· λέγοντες ότι είναι σοφοί εμωράνθησαν**» (Ρωμαίους Α/1:21-22). Τα αποτελέσματα ήσαν και είναι τραγικά, όπως αναφέρει ο Λόγος του Θεού στο αμέσως επόμενο 23 εδάφιο «...**και άλλαξαν την δόξαν του αφθάρτου Θεού με ομοίωμα εικόνας φθαρτού ΑΝΘΡΩΠΟΥ και ΠΕΤΕΙΝΩΝ και ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ και ΕΡΠΕΤΩΝ**».

Η πτώση του ανθρώπου στην **ειδωλολατρεία** ξεκίνησε σε μια καταστροφική πορεία **αντίστροφη**. Είχε γνώση του Θεού που τον δημιούργησε, αλλά στην πορεία Τον εγκατέλειψε και στράφηκε σε άλλες πηγές λατρείας κάθε φορά πιο ολισθηρές. Την πορεία του αυτή πολύ γλαφυρά περιγράφει ο απόστολος Παύλος, ο οποίος μας γνωρίζει ότι στην αρχή λάτρευε τον **Θεό**, μετά άρχισε να λατρεύει τον **άνθρωπο**, δημιούργημα του Θεού, μετά έφυγε από τον άνθρωπο και πήγε στο ζωικό βασίλειο όπου στην αρχή λάτρευε τα **πετεινά** του ουρανού, μετά πήγε πιο χαμηλά λατρεύοντας τα **ζώα** και αργότερα ακόμα πιο χαμηλά όπου άρχισε να λατρεύει και τα **ερπετά**. Μία πορεία φθίνουσα, όπου ο άνθρωπος λάτρευσε την κτίση παρά τον κτίσαντα: **Θεός - άνθρωπος - πετεινά του ουρανού - ζώα της γης - ερπετά**. Αυτή την φθίνουσα πορεία και τον ηθικό ξεπεσμό του ανθρώπου, την περιγράφει με πολύ γλαφυρά χρώματα ο Παύλος στο Α κεφάλαιο της επιστολής προς Ρωμαίους, που ήδη αναφερθήκαμε.

Βασικά η πορεία του αποστάτη ανθρώπου από τον Θεό, αρχίζει από την πτώση του μέσα στον κήπο της Εδέμ και αφού εκδιώχθηκε από τον Θεό, αγνόησε τις αυστηρές προειδοποιήσεις Του να μην κατασκευάσει είδωλα, γλυπτά, εικόνες και ομοιώματα και ύψωσε άλλους θεούς, τους οποίους λάτρευε και προσκυνούσε με ζήλο και κατάνυξη:

ΛΕΥΙΤΙΚΟ Κς'/26:1 «*Δεν θέλετε κάμει εις εαυτούς ΕΙΔΩΛΑ, ουδέ ΓΛΥΠΤΑ, ουδέ θέλετε ανεγείρει ΑΓΑΛΜΑ εις εαυτούς, ουδέ θέλετε στήσει λίθον εικονόγλυπτον εις την γη σας, διά να προσκυνείτε αυτόν· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας*».

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ ΚΖ/27:15 «*Επικατάρατος (είναι) ο άνθρωπος, ο οποίος κάμει γλυπτόν ή χωνευτόν, (το οποίο είναι) βδέλυγμα εις τον Κύριον, έργον χειρών τεχνίτου, και θέσει αυτό εις απόκρυφον (μέρος). Και πας ο λαός θέλει αποκριθεί και ειπεί, ΑΜΗΝ*».

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ Δ/4:15-19 «*15. Φυλάττετε λοιπόν καλώς τας ψυχάς σας, διότι δεν είδετε ουδέν ομοίωμα, εις την ημέρα κατά την οποίαν ο Κύριος ελάλησε προς εσάς εν Χωρήβ εκ μέσου του πυρός· 16. Μήπως διαφθαρείτε, και κάμετε εις εαυτούς είδωλον, εικόνα κάποιας μορφής, ομοίωμα αρσενικού ή θηλυκού, 17. ομοίωμα κάποιου κτήνους το οποίον είναι επί της γης, ομοίωμα κάποιου πτερωτού ορνέου το οποίον πετά εις τον ουρανόν, 18. ομοίωμα κάποιου έρποντος επί της γης, ομοίωμα κάποιου ιχθύος ο οποίος είναι εις τα ύδατα υποκάτω της γής· 19. και μήπως υψώσεις τους οφθαλμούς σου εις τον ουρανόν, και ιδών τον ήλιον και την σελήνην και τα άστρα, πάσαν την στρατιάν του ουρανού, ΠΛΑΝΗΘΕΙΣ και ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΙΣ αυτά και ΛΑΤΡΕΥΣΕΙΣ αυτά, τα οποία Κύριος ο Θεός σου διεμοίρασεν εις πάντα τα έθνη τα υποκάτω παντός του ουρανού*».

ΕΞΟΔΟΣ Κ/20:4-ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ Ε/5:8 «*Μη κάμεις εις σεαυτόν ΕΙΔΩΛΟΝ, μηδέ ΟΜΟΙΩΜΑ κάποιου, όσα (είναι) εις τον ουρανόν άνω, ή όσα εις την γη κάτω, όσα (είναι) εις τα ύδατα υποκάτω της γής· ΜΗ προσκυνήσεις αυτά, ΜΗΔΕ λατρεύσεις αυτά· διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, ανταποδίδων τας αμαρτίας των πατέρων επί τα τέκνα, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς των μισούντων με*».

ΩΣΗΕ Δ/4:12 «*Ο λαός μου ερωτά τα ξύλα αυτού, και η ράβδος αυτού αποκρίνεται προς αυτόν· διότι το ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ επλάνησεν αυτούς και επόρνευσαν εκκλίνοντες από του Θεού αυτών*».

ΠΡΑΞΕΙΣ ΙΘ/19:26 «*...Ο Παύλος ούτος έπεισε και μετέβαλε, λέγων ότι ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΙ οι κατασκευαζόμενοι δια χειρών ανθρώπων*».

Διάβασε και μελέτησε τα παραπάνω εδάφια με προσοχή και προσευχή, καθώς και τα παρακάτω εδάφια που έχουν άμεση σχέση με το θέμα μας: Δευτερονόμιο ζ'/6:13, ΚΗ/28:64 /Ησαΐας ΜΒ/42:8, ΜΕ/45:20, Μζ'/46:5-7, /Ιερεμίας Ι'/10:1-5, Ις'/16:10-13 /Ιησούς του Ναυή ΚΓ/23:7 /Β' Βασιλέων ΙΖ/17:35 /Ωσηέ Δ/4:12 /Αββακούμ Β/2:18-20 /Ψαλμοί 97:7, ΡΙΕ/115:4 και

ΡΛΕ/135:15-18 /Ματθαίος ΙΖ/17:24-25, ΙΘ/19:26 /Πρά-ξεις Ζ/7:48.

♦ Η πρώτη "πασών" (όλων) των εντολών είναι ότι υπάρχει μόνο ΕΝΑΣ Θεός «...*Άκουε Ισραήλ, ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ* (ένας) *ΚΥΡΙΟΣ*» (Μάρκος ΙΒ/12:28-29). Αυτό το γνωρίζουν τα δαιμόνια και φρίττουν: «*Συ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι ΕΙΣ* (ένας)· *καλώς ποιείς· και τα δαιμόνια πιστεύουν και φρίττουν*» (Ιάκωβος Β/2:19). Γι' αυτό ο Ιωάννης στις επιστολές του προτρέπει ΝΑ ΦΥΛΑΜΕ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΜΑΣ από τα είδωλα: «*Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων*» (βλέπε, Α' Ιωάννου Ε/5:20-21).

Δίνει ο Ιωάννης μία (πρώτη) εντολή που αφορά τον **ΘΕΟ**, αλλά δεν μένει μόνο εκεί, δίνει και μια ακόμα εντολή (δεύτερη) που αφορά τον **ΑΝΘΡΩΠΟ**, λέγοντας: «*Και ΔΕΥΤΕΡΑ ομοία, (είναι) αυτή· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν....*». Και συνεχίζει λέγοντας ότι από αυτές τις 2 εντολές, άλλη (τρίτη) μεγαλύτερη εντολή δεν υπάρχει: «*...Μεγαλύτερα τούτων άλλη εντολή δεν είναι*».

«ΘΕΟΣ» και «ΑΝΘΡΩΠΟΣ»: Η πρώτη εντολή ανήκει στον Κύριο των δυνάμεων, στον δημιουργό του σύμπαντος, η δεύτερη εντολή αφορά τον άνθρωπο. Στις 10 εντολές που έδωσε ο Θεός στον Μωυσή πάλι η ΠΡΩΤΗ εντολή ανήκει στον Θεό και στη μοναδικότητά Του: «*Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο εξαγαγών σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. ΜΗΝ ΕΧΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ ΘΕΟΥΣ, πλην Εμού*» (βλ. Έξοδος Κ/20:1-17). Ο Θεός βδελύσσεται και σιχαίνεται τη ειδωλολατρεία και απαγορεύει ρητά την κατασκευή ειδώλων, ομοιωμάτων, γλυπτών και εικόνων, είναι Θεός ζηλότυπος και ΔΕΝ ΔΙΝΕΙ ΤΗ ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΣΕ ΑΛΛΟΝ (Ησαΐας ΜΓ/43:10-11, ΜΕ/45:5). Απαγορεύει αυστηρά την προσκύνηση όλων αυτών.

Στο κεφάλαιο ΜΔ/44 του προφήτη Ησαΐα, ο Λόγος του Θεού μας δείχνει με λεπτομέρειες τον ηθικό ξεπεσμό του ανθρώπου, ο οποίος τα άψυχα και άφωνα ξύλα, που τα χρησιμοποιεί για να θερμαίνεται ή για να ανάβει φωτιά να ψήσει το φαγητό του και το ψωμί του, **τα ίδια ξύλα** τα κόβει, τα λεπτύνει, τους δίνει διάφορα σχήματα και τα μετατρέπει σε "θεό" του για να τον προσκυνήσει. Διαβάζουμε για το θέμα αυτό: «*Όσοι κατασκευάζουν είδωλα, πάντες είναι ματαιότης· και τα πολυέραστα αυτών (είδωλα) ΔΕΝ ΩΦΕΛΟΥΝ· και αυτοί (είναι) μάρτυρες αυτών (ότι) ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΝ, ΟΥΔΕ ΝΟΟΥΝ, διά να κατασχυνθούν. Ποιος έπλασε "θεόν" ή έχυσεν "είδωλον", το οποίον ΟΥ-*

ΔΕΝ ΩΦΕΛΕΙ; Ίδού, πάντες οι σύντροφοι αυτού θέλουν αισχυνθεί· και οι τεχνίται, αυτοί (είναι) εξ ανθρώπων. Ας συναχθούν πάντες ομού, ας παρασταθούν, θέλουν φοβηθεί, θέλουσιν εντραπεί (πάντες) ομού....» (Ησαΐας ΜΔ/44:9-11).

Ματαιότητα είναι όσοι κατασκευάζουν είδωλα, τα οποία δεν βλέπουν, δεν έχουν νόηση και δεν ωφελούν και οι τεχνίτες που τα κατασκευάζουν είναι άνθρωποι, θνητοί. Και συνεχίζει ο Λόγος του Θεού να περιγράφει τι ακριβώς κάνει ο τεχνίτης με τα ξύλα:

- «13. **Ο ΞΥΛΟΥΡΓΟΣ εξαπλώνει τον κανόνα, σημειώνει αυτό** (το ξύλο) **με στάθμην, εξομαλύνει αυτό με ροκάνια και σημειώνει αυτό** διά του διαβήτη **και κάμνει αυτό κατά την ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΜΟΡΦΗΝ**, κατά ανθρωπίνην ωραιότητα, διά να κατοικεί εις την οικία....
- 14. Κόπτει δια τον εαυτόν του κέδρους και λαμβάνει την κυτάρισσον και την δρυν, τα οποία εκλέγει δια τον εαυτόν του μεταξύ των δένδρων του δάσους· φυτεύει πεύκην και η βροχή αυξάνει αυτήν.
- 15. Και θέλει είσθαι (χρήσιμον το ξύλον) εις τον άνθρωπον **διά καύσιμον· και εξ αυτού λαμβάνει και θερμαίνεται· προσέτι Καίει** (αυτό) **και ψήνει άρτον· προσέτι κάμνει** (αυτό) **θεόν και προσκυνεί** (αυτό)· **κάμνει αυτό είδωλον και γονατίζει έμπροσθεν αυτού...**» (Ησαΐας ΜΔ/44:13-15).

Πιο γλαφυρή, πιο παραστατική και πιο απλή παρουσίαση από την παραπάνω ίσως να μην μπορούσε να γίνει. Ο τεχνίτης ξυλουργός παίρνει το ξύλο, το ξαπλώνει κάτω, σημειώνει τι θέλει να κάνει επάνω σ' αυτό, το ροκανίζει και του δίνει **ανθρώπινη μορφή**. Το ξύλο αυτό δεν έχει κάτι το ιδιαίτερο, είναι ένα ξύλο, όπως είναι όλα τ' άλλα ξύλα από τα δέντρα του δάσους (κέδρο, κυπαρίσσι, δρυς, πεύκο, κλπ) τα οποία ποτίζει η βροχή. Ο άνθρωπος ένα κομμάτι από το ίδιο ξύλο το χρησιμοποιεί για ν' ανάβει φωτιά για να ζεσταθεί, **ένα άλλο κομμάτι** το χρησιμοποιεί για φωτιά που να μπορεί να ψήνει το ψωμί του ή να φτιάχνει το φαγητό του και **ένα άλλο κομμάτι** (που ίσως του περισσεύει) το κάνει "θεό" και το προσκυνά. Το ίδιο ξύλο, για όλες τις χρήσεις, υλικές και πνευματικές.

Δεν χρειάζεται κάποιος να είναι πολύ έξυπνος, απλή γνώση

μόνο χρειάζεται για να καταλάβει πόσο ανόητο είναι αυτό, όταν το κάνει και να αναρωτηθεί: «Μα καλά τι κάνω; Αυτό που χρησιμοποιώ για να ψήσω κρέας και για να ζεσταθώ, το προσκυνώ κιόλας; Γιατί δεν υπακούω τον Λόγο του Θεού, που με προειδοποιεί και μου το λέγει τόσο καθαρά;»

- «16. **Το ήμισυ αυτού** (του ξύλου) **ΚΑΙΕΙ εν πυρί** (εις την φωτιά)· **με το άλλο ήμισυ ΤΡΩΓΕΙ το κρέας· ψήνει το ψητόν και χορταίνει· και θερμαίνεται, λέγων, Ω εθερμάνθην, είδον το πύρ·**
- 17. και το εναπολειφθέν αυτού (ξύλον) **κάμνει θεόν, το γλυπτόν αυτού· γονατίζει έμπροσθεν αυτού και προσκυνεί** (αυτό) **και προσεύχεται εις αυτό και λέγει, "Λύτρωσόν με, διότι είσαι ο θεός μου".**
- 18. (και αυτοί οι άνθρωποι) **δεν καταλαβαίνουν, ουδέ νοούν· διότι έκλεισε τους οφθαλμούς αυτών διά να μη βλέπουν, και τας καρδιάς αυτών διά να μη νοούν.**
- 19. Και ουδείς συλλογίζεται εις την καρδίαν αυτού, ουδέ είναι γνώσις εις αυτόν, ουδέ νόησις, ώστε να είπει: "Το ήμισυ αυτού έκαυσα εν πυρί· ακόμη έψησα άρτον επί των ανθράκων αυτού· έψησα κρέας και έφαγον· έπειτα θέλω κάμει το υπόλοιπον αυτού βδέλυγμα; θέλω προσκυνήσει δένδρου κορμόν;"
- 20. **Βόσκεται από στάκτης· η απατημένη καρδιά αυτού απεπλήνησεν αυτόν, διά να μη δύναται να ελευθερώσει την ψυχήν αυτού, μηδέ να είπει: "Τούτο, το υπάρχον εις την δεξιάν μου, δεν είναι ψεύδος;"**» (Ησαΐας ΜΔ/44:16-20).

Ο Διάβολος είναι «ο πλανών την οικουμένην όλην» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9) και κανένας δεν θέλει να παραδεχτεί ότι "πλανήθηκε", είτε από άγνοια, είτε από εγωισμό, αλλά η Βίβλος μας προειδοποιεί ότι και οι πιστοί θα πλανηθούν «*προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης και εις διδασκαλίας δαιμονίων*» (βλ.: Α' Τιμόθεου Δ/4:1-4) και πως είναι δυνατόν να μην πλανηθεί ο άνθρωπος, αφού «ο κόσμος όλος εν τω Πονηρώ κείται» (Α' Ιωάννου Ε/5:19). Ο πρωταρχικός στόχος του Διαβόλου είναι να πλανήσει τον άνθρωπο και να τον κάνει να τον προσκυνά, δίνοντάς του θεία τιμή και λατρεία και αυτό το καταφέρνει πάρα πολύ καλά μέσα από τον τρόπο που αναφέρεται στον Ησαΐα ΜΔ/44:9-20 και που περιγράψαμε παραπάνω με λεπτομέρειες.

2. ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΟΛΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η Αγία Γραφή διακηρύττει ότι: **(1)** Τον Θεό ΚΑΝΕΙΣ δεν είδε ποτέ: «*Θεόν ΟΥΔΕΙΣ έωρακεν πώποτε*» (Ιωάννης Α/1:18, αρχ.κείμενο). Ο Θεός είναι ο μόνος που έχει «*αθανασίαν, κατοικίων φως απρόσιτον, τον οποίον ΟΥΔΕΙΣ των ανθρώπων είδεν, ΟΥΔΕ δύναται να ίδει*» (Α' Τιμόθεου ζ'16:16). **(2)** Κανείς των ανθρώπων δεν είδε τον Πατέρα, παρά μόνον «*Εκείνος (ο Ιησούς), ο οποίος είναι παρά του Θεού*» (Ιωάννης ζ'16:46). **(3)** Ο Θεός είναι Πνεύμα (Ιωάννης Δ/4:24). Κατά συνέπεια, ο Θεός δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς, ούτε «*λατρεύεται υπό χειρών ανθρώπων*», όπως διακήρυξε και ο απόστολος Παύλος στον Άρειο Πάγο, όταν ήρθε στην Αθήνα (βλ. Πράξεις ΙΖ/17:24 - Επίσης: Α' Βασιλέων Η/8:27, Β' Χρονικών Β/2:6, ζ'/6:18, Ησαΐας Ξζ'/66:1).

Σε όλους είναι γνωστό ότι η πρώτη αποστολική εκκλησία δεν είχε ούτε γλυπτά, ούτε εικόνες. Όλα όσα σήμερα υπάρχουν μέσα στην κατεστημένη Ελληνική εκκλησία εισχώρησαν στη χριστιανική πίστη και διδασκαλία από την εποχή του **μεγάλου Κωνσταντίνου** και μετά, ο οποίος "επέβαλε" για πολιτικούς κυρίως λόγους τη χριστιανική πίστη ως επίσημη θρησκεία του Ανατολικού Ρωμαϊκού κράτους (μετέπειτα Βυζαντινού) και ιδιαίτερα από την εποχή του **μεγάλου Θεοδοσίου** (379 - 395 μ.Χ.), ο οποίος εξανάγκαζε τους γύρω λαούς να ασπασθούν το χριστιανισμό με τη βία. Ο Θεοδόσιος που χαρακτηριζόταν για τον βίαιο και ορμητικό του χαρακτήρα, έλαβε αυστηρότατα μέτρα κατά της ειδωλολατρείας, κατέστρεψε και έκλεισε πολλούς αρχαίους ναούς και κατήργησε την τέλεση των Ολυμπιακών αγώνων (394 μ.Χ.).

Η επιβολή όμως του χριστιανισμού δια της βίας, είχε συνέπειες πολύ τραγικές. Οι ειδωλολάτρες όταν ασπάζονταν το χριστιανισμό από φόβο, για να μη θανατωθούν, έφερναν μαζί τους τα ήθη και τα έθιμά τους, τα οποία με την πάροδο του χρόνου αλλοίωσαν το καθαρό μήνυμα του ευαγγελίου, με ολέθρια αποτελέσματα, μέχρι και σήμερα και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό: Δεν προσκυνάμε πλέον τον θεό Ποσειδώνα σαν τον **προστάτη της θάλασσας**, αλλά προσκυνάμε τον άγιο Νικόλαο, όχι τον Άρη σαν τον **θεό του πολέμου**, αλλά την αγία Βαρβάρα, την αγία Ειρήνη και τον άγιο Μηνά σαν προστάτες στρατού και αστυνομίας, όχι την θεά Αφροδίτη σαν την **θεά της αγάπης και του έρωτα**, αλλά τον άγιο Βαλεντίνο και το ζευγάρι

Ακύλα και Πρίσκιλλα, όχι την Ασάρτη σαν την **βασίλισσα των ουρανών**, αλλά την αγία μητέρα του Κυρίου μας Ιησού που με το νέο τίτλο "Παναγία" που της έχουν δώσει, την έχουν ανακηρύξει "Βασίλισσα των ουρανών" και "Παντοκρατορίσσα", όχι την θεά Ήρα σαν την **θεά της γονιμότητας**, αλλά την Ειρήνη της Χρυσοβαλάντου και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό. Εδώ ταιριάζει η λαϊκή ρήση: «Άλλαξε ο Μανωλιός, και φόρεσε τα ρούχα του αλλιώς». Αυτό έκανε ο Διάβολος και εξαπάτησε τον θρησκευόμενο άνθρωπο, που όλα τα "ξέρει" και όλα τα "έχει διαβάσει", εκτός από την Βίβλο.

Κωμικοτραγικό ήταν το εξής γεγονός: Κατά τον Βαλκανικό πόλεμο του 1912 και οι **Ορθόδοξοι ΕΛΛΗΝΕΣ** προσευχόντουσαν στην προστάτιδα του πυροβολικού τους την αγία Βαρβάρα για να τους δώσει νίκη εναντίον των εχθρών τους των Βουλγάρων, αλλά και οι **Ορθόδοξοι ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ** προσευχόντουσαν στην προστάτιδα του πυροβολικού τους την αγία Βαρβάρα για να τους δώσει νίκη εναντίον των εχθρών τους των Ελλήνων. Τελικά, ποιους από τους δύο έπρεπε να βοηθήσει η αγία Βαρβάρα; Και που είναι η «**επί γης ειρήνη και εν ανθρώποις ευδοκία**», για την οποία θυσιάστηκε ο Ιησούς Χριστός;

Ένα παρόμοιο γεγονός είναι και το εξής: Η **αγία Ειρήνη** ήταν προστάτης της πρώην Χωροφυλακής και ο **άγιος Μηνάς** ήταν προστάτης της πρώην Αστυνομίας Πόλεων. Με την ενοποίηση των δύο Σωμάτων που έγινε το έτος 1984 έπρεπε να βρεθεί νέος προστάτης άγιος, κοινός για το νέο σώμα της ΕΛ.ΑΣ. Και βρέθηκε ο **άγιος Αρτέμιος**. Το ερώτημα ήταν: «**Οι άλλοι δύο τι έγιναν, πήραν "σύνταξη" και δεν προστατεύουν πλέον κανέναν; Και ο άγιος Αρτέμιος, τόσο καιρό ήταν "άνεργος", δεν προστατεύει κανέναν;**» Ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού μας προειδοποιεί ότι ο Διάβολος, ο μεγάλος ψεύτης, **ο πατέρας τους ψεύδους** (βλ. Ιωάννης Η/8:44) θα πλανήσει ακόμα και τους εκλεκτούς.

Τα είδωλα, οι εικόνες και τα γλυπτά, που είναι ανθρώπινα έργα, **στόμα** έχουν αλλά δεν μιλάνε, **μάτια** έχουν αλλά δεν βλέπουν, **αυτιά** έχουν αλλά δεν ακούν, **πόδια** έχουν αλλά δεν μπορούν να περπατήσουν. Αυτό μας το περιγράφει πολύ γλαφυρά η Αγία Γραφή: «**Τα είδωλα αυτών είναι αργύριον και χρυσίον, έργα χειρών ανθρώπων· ΣΤΟΜΑ έχουν και δεν λαλούν· ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ έχουν και δεν**

βλέπουν· ΩΤΑ έχουν και δεν ακούουν· ΜΥΚΤΗΡΑΣ έχουν και δεν οσφραίνονται· ΧΕΙΡΑΣ έχουν και δεν ψηλαφούν· ΠΟΔΑΣ έχουν και δεν περιπατούν· ΟΥΔΕ ΟΜΙΛΟΥΝ διά του λάρυγγος αυτών...» (βλ. Ψαλμός ΡΙΕ/115:4-7).

Ο Λόγος του Θεού είναι διαυγής και καθαρός, δεν αφήνει περιθώρια για παρερμηνείες, γι' αυτό μια ημέρα όλοι αυτοί που πράττουν αυτά, θα είναι αναπολόγητοι όταν βρεθούν ενώπιον του Κυρίου Ιησού για να κριθούν. Στη συνέχεια μας δίνει μια εικόνα, ποιος θα είναι ο "μισθός" όλων αυτών που κατασκευάζουν εικόνες και γλυπτά (είδωλα) και ελπίζουν σε αυτά και δεν ελπίζουν στον ένα και μόνο αληθινό Θεό που υπάρχει: **«ΟΜΟΙΟΙ αυτών ας γίνουν ΟΙ ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ αυτά, πας ο ελπίζων επ' αυτά»** (εδ.8).

Ο Θεός βδελύσσεται και καταδικάζει αυστηρά την πνευματική πορνεία, να λατρεύει δηλαδή ο άνθρωπος τον ΑΛΗΘΙΝΟ Θεό μαζί με άλλους ΨΕΥΤΙΚΟΥΣ θεούς, να ακολουθεί και τον Θεό και τον κόσμο. Φορέας της πνευματικής αυτής πορνείας και γενικά της ειδωλολατρείας (σε κάθε μορφή της) είναι η αποστάτιδα εκκλησία, ανεξάρτητα τι δογματικό χαρακτήρα και τι όνομα έφερε ή φέρει, είναι η εκκλησία της οποίας τα μέλη **είχαν** αναγεννηθεί, **είχαν** φωτισθεί και γευθεί από την ουράνια δωρεά, **είχαν** γίνει μέτοχοι των ενεργειών του Πνεύματος του Θεού, αλλά τώρα συμβιβάστηκαν με τον κόσμο και ξέπεσαν πνευματικά (βλ. Εβραίους 5:4-8).

Αυτή την "εκκλησία" ο Κύριος Ιησούς στο ΙΖ/17^ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης την ονομάζει **«ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕΓΑΛΗ, Η ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ»**, η οποία μεθάει με το **αίμα** των αγίων και των μαρτύρων του Ιησού (Αποκάλυψη ΙΖ/17:5-6). Στη σημερινή εποχή, η αποστάτιδα αυτή εκκλησία, "μεθάει" με το κρασί της συκοφαντίας, συκοφαντεί κάθε τι που έχει σχέση με το λαό του Θεού, συκοφαντεί κάθε αναγεννημένο παιδί Του που ζει σύμφωνα με τον θεόπνευστο Λόγο του Θεού, συκοφαντεί τους αγίους σαν αιρετικούς, πλάνους, άθεους και οπισθοδρομικούς, η συκοφαντία είναι το ισχυρό όπλο της.

Ο Ιάκωβος, στην ομώνυμη επιστολή τους, αναφερόμενος στην πνευματική πορνεία του πιστού με τον κόσμο, γράφει: **«Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι ΕΧΘΡΑ ΤΟΥ**

ΘΕΟΥ; Όποιος λοιπόν θελήσει να είναι φίλος του κόσμου, ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ καθίσταται» (Ιάκωβος Δ/4:4). Τα λόγια αυτά του Ιακώβου έχουν ιδιαίτερη αξία για το λαό Θεού, γιατί δεν αναφέρεται **γενικά** για την αποστάτιδα εκκλησία, αλλά αναφέρεται **ειδικά** για τους αναγεννημένους πιστούς, που ζουν μια χλιαρή ζωή, που ζουν ανάμεσα σε δύο φρονήματα, αγαπούν και τον Κύριο ΙΗΣΟΥ, αλλά αγαπούν και συμβιβάζονται με τον ΚΟΣΜΟ.

Άλλωστε την επιστολή του ο Ιάκωβος, δεν την απευθύνει σε μη πιστούς, αλλά σε αγίους, σε αναγεννημένους, σε πνευματικούς αδελφούς (Ιάκωβος Α/1:1-2). Η προτροπή του είναι να μη γίνουν τα παιδιά του Θεού **«εχθροί του Θεού»**, αλλά να ταπεινωθούν ενώπιόν Του, να υποταχθούν σε Αυτόν και να αντισταθούν στον Διάβολο: **«ΥΠΟΤΑΧΩΝΤΕ λοιπόν εις τον Θεόν. ΑΝΤΙΣΤΑΘΩΝΤΕ εις τον Διάβολον, και θέλει φύγει από εσάς· πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσате τας καρδίας, δίγνωμοιΤΑΠΕΙΝΩΘΩΝΤΕ ενώπιον του Κυρίου, και θέλει σας υψώσει»** (Ιάκωβος Δ/4:7-10).

3. ΟΙ ΜΕΘΟΔΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Ενώ η Αγία Γραφή διακηρύττει ότι η σωτηρία του ανθρώπου προσφέρεται από τον Ιησού, με τη σταυρική Του θυσία, **ΔΩΡΕΑΝ, «κατά χάριν»** (Εφεσίους Β/2:8). Οι εικόνες και γενικά τα ομοιώματα των αγίων μέσα στις εκκλησίες, είναι γεμάτες από "τάματα", κυρίως χρυσαφικά και το "τάμα" είναι πανάρχαιο ειδωλολατρικό έθιμο (βλ. «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», έκδοση "ΠΑΠΥΡΟΣ ΛΑΡΟΥΣ" /Επίσης «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», έκδοση "ΒΙΠΕΡ", Νο 195, 198, 201, 208, 207). Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι εάν "δωροδοκήσουν" τον Θεό και τους αγίους, τότε θα εισακουστούν και οι προσευχές τους. Αυτό όμως είναι προσβολή κατά του ίδιου του Ιησού, γιατί εάν είχαμε τη δυνατότητα **να εξαγοράσουμε** τη ΣΩΤΗΡΙΑ της ψυχής μας, τη ΘΕΡΑΠΕΙΑ του σώματός μας και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ μας από τις πονηρές δυνάμεις, **τότε μάταια πέθανε ο Ιησούς στο σταυρό**, δεν υπήρχε λόγος να περάσει από μια τέτοια φοβερή δοκιμασία, υπήρχαν οι θυσίες των ζώων από τους ιερείς, προσθέτουμε και εμείς τα τάματα και τις δωρεές μας και έτσι όλα καλά και με τον τρόπο αυτό "ησυχάζουμε" τη συνειδησή μας ότι ενώπιον του Θεού εκτελέσαμε τα θρησκευτικά μας καθήκοντα.

Η Αγία Γραφή, μας διδάσκει με πολλή σαφήνεια και καθαρότητα ότι **«ΔΕΝ ΛΥΤΡΩΘΗΚΑΤΕ από της ματαίας πατροπαράδοτου διαγωγής σας διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, αλλά (λυτρωθήκατε) διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου»** (Α' Πέτρου Α/1:18-20). Είναι αδύνατον η ύλη, χρυσάφι ή ασήμι, χρήματα ή σκεύη, και οτιδήποτε άλλο φθαρτό να λυτρώσει τον άνθρωπο, παρά μόνον λυτρώνει το τίμιο αίμα του αναμάρτητου Ιησού Χριστού.

Πολλοί άνθρωποι, ανεξάρτητα από μόρφωση, ηλικία ή κοινωνική τάξη, ισχυρίζονται ότι **δεν προσκυνούν** την εικόνα, το ξύλο από το οποίο έχει κατασκευαστεί, γιατί γνωρίζουν ότι η προσκύνηση ανήκει μόνο στον Θεό, **αλλά τιμούν** το εικονιζόμενο πρόσωπο του αγίου του Θεού. Αυτό όμως είναι μια φοβερή απάτη, παγίδα και ψέμα του Διαβόλου, το οποίο ψέμα αμέσως ξεσκεπάζεται. Το ερώτημα είναι: **«Αφού δεν προσκυνούν και δεν λατρεύουν την εικόνα, το υλικό μέρος της, αλλά τιμούν όπως οι ίδιοι ισχυρίζονται μόνο το εικονιζόμενο πρόσωπο, για παράδειγμα της "Παναγίας", γιατί δεν πηγαίνουν στην εκκλησία της γειτονιάς τους για να την τιμήσουν, αλλά πηγαίνουν στην Παναγία της Τήνου; Άλλη είναι η "Παναγία της γειτονιάς τους", άλλη είναι η "Παναγία της Τήνου", άλλη είναι η "Παναγία η Βρεφοκρατούσα", άλλη είναι η "Παναγία η Τρυπητή" στο Αίγιο; Όλες οι εικόνες δεν παρουσιάζουν (εικονίζουν) το ΙΔΙΟ πρόσωπο; Γιατί λοιπόν υπάρχει αυτή η υποκρισία;»**

Η απάντηση στο απλό αυτό ερώτημα είναι πλέον αυτονόητη, πηγαίνουν αποκλειστικά και μόνο για την ΕΙΚΟΝΑ και όχι για το εικονιζόμενο ΠΡΟΣΩΠΟ, εμπαίζοντας έτσι τον Θεό και εξαπατώντας τους εαυτούς τους, νομίζοντας ότι ακολουθούν το σωστό, αλλά στην πραγματικότητα έχουν πέσει στην αριστοτεχνική παγίδα του Διαβόλου, ο οποίος προσφέρει στον άνθρωπο **«θηρσκειά αγγέλων»** (Κολοσσαείς Β/2:8) και αυτό δεν είναι παράξενο, γιατί ο Διάβολος, προκειμένου να εξαπατήσει τον άνθρωπο, αφήνει τη δική του πονηρή μορφή (του Λύκου) και παίρνει τη μορφή του Ιησού (του Αρνίου), είναι **"λύκος με ένδυμα προβάτου"**, παρουσιάζεται, δια μέσου των ακολούθων του, σαν θρησκευόμενος, σαν καλός "χριστιανός". Αυτό είναι μια πολύ συνηθισμένη και προσφιλή τακτική του Σατανά, καθόσον **«μετασχηματίζεται εις άγγελον ΦΩΤΟΣ»** (Β' Κορινθίους ΙΑ/11:14).

Αυτή είναι η τραγική κατάληξη των ανθρώπων, οι οποίοι **«με-**

τήλλαξαν την αλήθειαν του Θεού εις το ψεύδος, και εσεβάσθησαν και ελάτρευσαν την ΚΤΙΣΙΝ μάλλον παρά τον ΚΤΙΣΑΝΤΑ, ο οποίος είναι ευλογητός εις τους αιώνας» (Ρωμαίους Α/1:25).

Έχουμε συνηθίσει πλέον να ακούμε για εικόνες που **"κουνήθηκαν"**, ή που **"δάκρυσαν"**, ή που **"μίλησαν"**, με αποτέλεσμα να έχει δημιουργήσει ο Σατανάς τις κατάλληλες συνθήκες και τις άριστες προϋποθέσεις, ώστε, όταν (στο εγγύς μέλλον) **"λαλήσει"** και η εικόνα του θηρίου, του Αντίχριστου, όλοι να πλανηθούν και να το δεχτούν σαν αληθινό γεγονός. Στο ΙΓ/13^ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης αναφέρεται ότι ο Αντίχριστος, κατά την περίοδο της διακυβέρνησης του κόσμου από αυτόν, θα θέσει την εικόνα του μέσα στο ναό της Ιερουσαλήμ, ο οποίος θα έχει κτιστεί και θα κάνει ώστε **«να λαλήσει η εικόν του θηρίου και να κάμει, όσοι δεν προσκυνήσουν την εικόνα του θηρίου, να θανατωθούν»** (εδ.15).

Όλοι θα εκπλαγούν από το "εκπληκτικό" αυτό γεγονός και θα πιστέψουν ότι έγινε "θαύμα" που μίλησε η εικόνα του **Αντί-Χριστου** και θα τον προσκυνήσουν με μεγάλη ευκολία, αφού τόσο καιρό ο Διάβολος με μεθοδικότητα προετοίμαζε το κατάλληλο έδαφος για να εξαπατήσει τον άνθρωπο που δεν έχει προσωπική σχέση με τον Θεό και δεν έχει επίγνωση του Λόγου Του, δημιουργώντας μέσα στους αιώνες παρόμοια τεχνάσματα με **"δακρύζουσες"** και **"κινούμενες"** εικόνες, κάτι που συνέβαινε και στην αρχαιότητα και όχι μόνο στην μετά Χριστό εποχή, όπως πολλοί πιστεύουν και όπως θα δούμε στη συνέχεια.

4. Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Στην αύξηση του φαινομένου της εικονολατρείας συνέβαλε σημαντικά το ειδωλολατρικό παρελθόν των "νέων" πιστών της νέο-σύστατης Ανατολικής Ρωμαϊκής (Βυζαντινής) αυτοκρατορίας. Ο δρ. Θ.Γ.Χατζηαντωνίου στην αξιόπιστη ιστορική μελέτη του με τίτλο **"ΕΙΚΟΝΟΜΑΧΟΙ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ"** γράφει: **«Ο βαθμός της επίδρασης, που άσκησε η συνεισφορά αυτού του παράγοντα στη διαμόρφωση της θλιβερής κατάστασης στην εκκλησία (όπως σκιαγραφήθηκε αυτή παραπάνω), θα διαπιστωθεί με αρκετά ικανοποιητικό μέτρο σαφήνειας, αν επιχειρήσουμε μια πρόχειρη αντιπαραβολή της με ορισμένες λεπτομέρειες της θρησκευτικής ζωής των αρχαίων Ελλήνων. Το αντικείμενο**

των δεισιδαίμονων θρησκευτικών εκδηλώσεων εκείνη την περίοδο ήταν οι **ΗΡΩΕΣ**, πραγματικοί ή μυθικοί και τα **ΛΕΙΨΑΝΑ** των ηρώων» (κεφάλαιο Δ', σελ.39).

Οι αρχαίοι Έλληνες, στα "οστά - λείψανα" των ηρώων και στα άλλα "αντικείμενα", που είχαν κάποια στενή σχέση με αυτούς, απέδιδαν θρησκευτικές τιμές. Τέτοια αντικείμενα θρησκευτικών εκδηλώσεων ήσαν η **λόγχη του Αχιλλέα** στο ναό της Αθηνάς στη Φασήλη, το **σπαθί του Μένωνα** στο ναό του Ασκληπιού στη Νικομήδεια, η **ασπίδα του Πύρρου** στην είσοδο του ναού της Δήμητρας και ο κατάλογος συνεχίζεται! Ο χρονογράφος ιστορικός της αρχαιότητας Πausανίας γράφει: «Ο **ΘΕΟΣ** που τιμούν περισσότερο οι Χαιρώνιοι, είναι το **ΣΚΗΠΤΡΟ** που κατασκεύασε ο **Ήφαιστος για τον Δία**» (βλ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ, κεφ. 9:40,11). Το ίδιο ακριβώς γίνεται και σήμερα από τους κατ' όνομα θρησκευόμενους "χριστιανούς", οι οποίοι έχουν σαν αντικείμενα θείας τιμής και προσκύνησης τα "**λείψανα**" των πιστών, την "**εσθήτα της Παναγίας**", μικρά κομματάκια από το "**τίμιο ξύλο**", διάφορα φυλακτά, γούρια, ματάκια, κλπ.

Το ότι σήμερα τα διάφορα λατρευτικά είδωλα (εικόνες, γλυπτά, κλπ) δακρύζουν ή κουνιούνται, δεν είναι κάτι το καινούργιο ή το "χριστιανικό", γιατί το ίδιο ακριβώς γινόταν και στον αρχαίο ειδωλολατρικό κόσμο. Παραδείγματα έχουμε πολλά και θα αναφέρουμε ενδεικτικά τα παρακάτω:

- (1) Ο Δίων ο Κάσσιος αναφέρει ότι το είδωλο της **θεάς ΝΙΚΗΣ** κατά την ημέρα της μάχης των Φαρσάλων (47 πΧ) **στράφηκε** προς το άγαλμα του Ιουλίου Καίσαρα (νικητή της μάχης αυτής), που ήταν και αυτό στημένο μέσα στον ίδιο ναό.
- (2) Ο Δίων ο Κάσσιος επίσης αναφέρει ότι το είδωλο της **Παρθένου ΑΘΗΝΑΣ** κάποια ημέρα του έτους 21 π.Χ. από Ανατολίας που ήταν τοποθετημένο, στράφηκε προς Δυσμάρ και **έφτυσε αίμα**.
- (3) Σ' έναν αρχαίο μύθο (που τον επαναλαμβάνει και ο ιερός Αυγουστίνος στα συγγράμματά του) αναφέρεται ότι τον καιρό του πολέμου μεταξύ της Ρώμης και του Αριστόνικου της Περγάμου (130-129 πΧ), το είδωλο του **θεού ΑΠΟΛΛΩΝΑ** στην Κύμη, για τέσσερις συνεχείς ημέρες, **έχυνε δάκρυα**, θρηνώντας για

τη συμφορά που θα ερχόταν επάνω στους Έλληνες (DE CIVITATE DEI, 3:11).

Θα πρέπει να αναφέρουμε το γεγονός πως, ότι έκαναν οι αρχαίοι με τους ανδριάντες και τα λείψανα των ηρώων, το ίδιο κάνουν και οι σημερινοί τεχνοκράτες, θρησκευόμενοι, άθεοι, κλπ. με τους σύγχρονους ήρωες, όπου μπροστά στους ανδριάντες τους σύσσωμη η πολιτική, η στρατιωτική και η θρησκευτική εξουσία, μαζί με μεγάλο πλήθος λαού, απονέμουν σε συγκεκριμένες ημέρες τιμές, οι οποίες στο τελετουργικό περιέχουν στοιχεία θείας λατρείας και τιμής.

Α-ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ: Κατά τον 6ο αιώνα έκαναν την εμφάνισή τους οι λεγόμενες "**α-χειροποίητες**" εικόνες, οι οποίες έλαβαν αυτή την ονομασία από τη δοξασία που υπήρχε ότι δεν είχαν κατασκευασθεί από ανθρώπινα χέρια, αλλά κατασκευάσθηκαν με θαυματουργικό τρόπο. Ο εκκλησιαστικός ιστορικός Ευάγριος γράφει: «**Θεότευκτον εικόνα, την οποίαν ανθρώπων χείρες ουκ ειργάσαντο**». Τέτοιες "**αχειροποίητες**" εικόνες υπήρχαν και στην αρχαιότητα και τις ονόμαζαν "**διοπετή**". Τα πιο περίφημα διοπετή (αχειροποίητα) είδωλα ήταν η Αφροδίτη της Πάφου, η Παλλάς Αθηνά, η Κυψέλη του Πεσσινού στην Γαλατία και η Άρτεμις των Εφεσίων που αναφέρεται στις Πράξεις ΙΘ/19:35. Κατά τον σύγχρονο ιστορικό E.J.Martin οι αχειροποίητες εικόνες είναι ίσως η πιο χαρακτηριστική περίπτωση ειδωλολατρικής αναβίωσης των δοξασιών μέσα στη χριστιανική εκκλησία (βλ. A History of the Iconoclastic Controversy, 21).

Είναι γνωστό ότι, κατά την αρχαιότητα υπήρχαν στους δρόμους της Αθήνας, σαν οδοδείχτες και προστάτες των διαβαινόντων, μικροί βωμοί που ονομάζονταν «**Ερμαί**» και που ήσαν προτομές του θεού Ερμή. Το ίδιο ακριβώς γίνεται και σήμερα με τα λεγόμενα «**εικονοστάσια**». Ο Διάβολος, ο εχθρός της ψυχής μας, έχει ολοσχερώς εξαπατήσει τον άνθρωπο (μορφωμένο ή αμόρφωτο, πλούσιο ή φτωχό, μικρό ή μεγάλο), με αποτέλεσμα να έχει παραγκωνίσει τον μόνο μεσίτη του, τον ΙΗΣΟΥ και να έχει υψώσει άλλους μεσίτες, αποδίδοντάς τους θεία λατρεία και τιμή, με αποτέλεσμα να έχει τους πολλούς "**μεσίτες-θεούς**", όσοι είναι και οι δρόμοι μιας μεγαλούπολης όπου ζει.

Αυτό αναφέρεται προφητικά μέσα στον Λόγο του Θεού: «**Διότι κατά τον αριθμόν των πόλεων σου ήσαν οι θεοί σου, Ιούδα**» (=εκκλησία).

και κατά τον αριθμόν των οδών της Ιερουσαλήμ ανεγείρατε βωμούς εις τα αισχρά, βωμούς διά να θυμιάζετε εις τον Βάαλ (=Διάβολο). ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ, συ μη προσεύχου υπέρ του λαού τούτου και μη ύψωνε φωνήν ή δέησιν υπέρ αυτών· ΔΙΟΤΙ ΕΓΩ ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΕΙΣΑΚΟΥΣΕΙ, όταν κράζουν προς εμέ εις τον καιρό της ταλαιπωρίας αυτών» (Ιερεμίας ΙΑ/11:13-14).

5. ΟΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η κατεστημένη χριστιανική θρησκεία αποτελείται από ένα τριπλό κράμα δοξασίων και διδασκαλιών: Χριστιανικών, Ειδωλο-λατρικών και Ιουδαϊκών. Ήδη αναφέραμε ότι ο Θεός μέσα στην Βίβλο αποκαλύπτεται ως Θεός ζηλότυπος και το όνομά Του είναι ΖΗ-ΛΟΥΤΥΠΟΣ (βλ. Έξοδος Κ/20:5, ΛΔ/34:14), γι' αυτό θέλει αποκλειστική προσκύνηση και λατρεία. Η Βίβλος μας περιγράφει με ζωηρά χρώματα τις συνέπειες του ανθρώπου να προσκυνά και να λατρεύει τα δημιουργήματα του Θεού και όχι τον ίδιο τον δημιουργό Του:

1. **ΕΦΕΣΙΟΥΣ Ε/5:5-7** «Διότι τούτο εξεύρετε, ότι πας πόρνος ή ακά-θαρτος ή πλεονέκτης, ο οποίος είναι ειδωλολάτρης, δεν έχει κληρονο-μίαν εις την βασιλεία του Χριστού και Θεού. Μηδείς ας μη σας απατά με ματαίους λόγους· επειδή διά ταύτα έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας. Μη γίνεσθε λοιπόν συμμέτοχοι αυτών».

2. **ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ Γ/3:5-6** «Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και την πλεονε-ξίαν, η οποία είναι ειδωλολατρεία, διά τα οποία έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας».

3. **Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ζ' /6:9-10** «Ή δεν εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέ-λουν κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μην πλανάσθε· ούτε πόρ-νοι, ούτε ειδωλολάτραι, ούτε μοιχοί, ούτε μαλακοί, ούτε αρσενοκοίται, ούτε κλέπται, ούτε πλεονέκται, ούτε μέθυσοι, ούτε λοιδοροί, ούτε άρπα-γες, θέλουν κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού».

4. **Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Ι' /10:14** «Διά τούτο, αγαπητοί μου, φεύγετε από της ειδωλολατρείας».

5. **Α' ΙΩΑΝΝΟΥ Ε/5:20-21** «Εξεύρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε και έδωκεν εις ημάς νόησιν, διά να γνωρίζωμεν τον Αληθινόν· και είμεθα εις τον Αληθινόν, εν τω Υιώ Αυτού Ιησού Χριστώ. Ούτος είναι ο

ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ και η ΖΩΗ Η ΑΙΩΝΙΟΣ. Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων· αμήν».

Εδώ ο απόστολος Ιωάννης δείχνει παράλληλα και τη θεότητα του Ιησού, ο οποίος είναι ο «ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ» και η «ΖΩΗ Η ΑΙΩΝΙΟΣ» και για να μην πέσει ο πιστός σε πλάνες και λατρεύει τα δημιουργήματα του Θεού, όπως γίνεται σήμερα, μας προτρέπει να φυλάξουμε τους εαυτούς μας από τα ΕΙΔΩΛΑ. Η προσκύνηση ανήκει στον ένα και μόνο Αληθινό Θεό που υπάρχει και που μας φανερώθηκε «εν (μέσα) Χριστώ Ιησού».

6. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΑ/21:27 & ΚΒ/22:15

«Και δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν (την ουράνια πόλη) ουδέν το οποίον μιάίνει και προξενεί βδέλυγμα και ψεύδος, αλλά (θέλουν εισέλθει) μόνον οι γεγραμμένοι εις το βιβλίον της ζωής του ΑρνίουΈξω δε είναι οι κύνες και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονείς και οι ειδωλολάτραι και πας ο αγαπών και πράττων το ψεύδος».

Εάν η αποστολική περίοδος είχε να παρουσιάσει λαμπρές σε-λίδες στην πορεία της εκκλησίας, στη μεταποστολική περίοδο αρχί-ζουν να φαίνονται τα μελανά σημάδια της πορείας του χριστιανι-σμού, που μεταγενέστερα έγιναν κατάμαυρα. Η εκκλησία άρχισε να έχει μια πορεία φθίνουσα:

- **Από** τη δόξα της παρουσίας του Θεού, οδηγήθηκε στην πτώ-ση και στην πνευματική φτώχεια.
- **Από** το Πνεύμα που κυριαρχούσε σε κάθε κίνηση των πιστών, κατέληξε στη σάρκα και στα πάθη.
- **Από** το φως της αλήθειας του θεόπνευστου Λόγου του Θεού, βρέθηκε στο σκοτάδι της πλάνης των ανθρωπίνων συγγραμμά-των και συστημάτων.
- **Από** τη μοναδικότητα του Θεού, που αποτελούσε την προμετω-πίδα των πιστών, κατέληξε στην κάθε μορφής ειδωλολατρεία και στη διάσπαση της "εν πνεύματι και αληθεία" λατρείας του αληθι-νού Θεού.
- **Από** την καθαρότητα στη λατρεία, βρέθηκε να είναι γεμάτη από παγανιστικές εκδηλώσεις και να αρέσκεται σε αυτές.

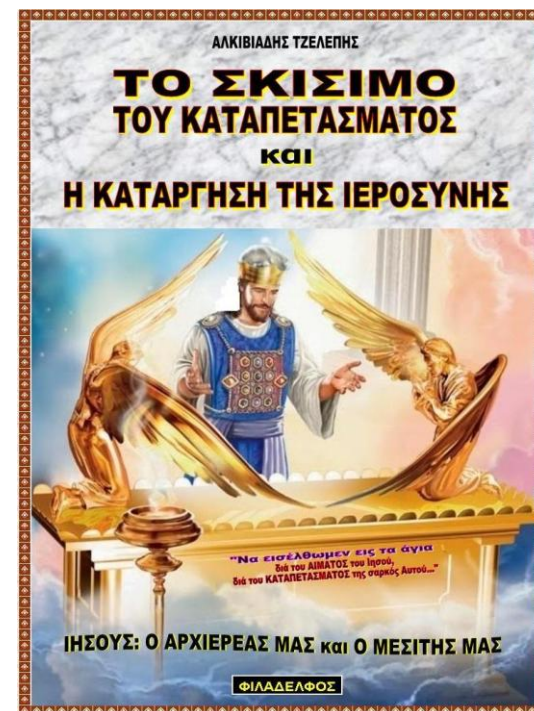
Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (01) «ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ & Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ»
Αλκιβιάδης Τζελέπης (εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»).
- (02) «ΤΟ ΒΔΕΛΥΓΜΑ της ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑΣ» - Σειρά 4 μηνυμάτων με ομιλητή
τον Αλκιβιάδη Τζελέπη (Youtube: Filadelfos Channel 1)
- (03) «ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΕΟΡΤΩΝ - Η Βαβυλώνα είναι εδώ»
Σειρά 4 μηνυμάτων με ομιλητή τον Αλκιβιάδη Τζελέπη)
- (04) «Η ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ» Σειρά 4 μηνυμάτων - Ομιλητής: Αλκ.Τζελέπης
- (05) «ΕΞΕΛΘΕΤΕ ΕΚ ΜΕΣΟΥ ΑΥΤΩΝ » Σειρά 2 μηνυμάτων σε διπλό CD/DVD
Ομιλητής: Αλκιβιάδης Τζελέπης.
- (06) «ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ» Σειρά 2 μηνυμάτων
Ομιλητής: Αλκιβιάδης Τζελέπης /διπλό CD/DVD.
- (07) CD 038 - «Η ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ ΣΕ ΕΞΑΡΣΗ» /Ομιλητής: Αλκιβιάδης Τζελέπης.
- (08) CD 051 - «ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ – Αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας»
Ομιλητής: Αλκιβιάδης Τζελέπης.
- (09) CD 158 - «ΒΓΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΑΒΥΛΩΝΑ ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΩΝ»
Ομιλητής: Αλκιβιάδης Τζελέπης.
- (10) CD 165 - «Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ» - Ομιλητής: Αλκιβιάδης Τζελέπης.
- (11) «ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ & Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ» (ΣΕ49 /εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»).
- (12) «ΟΙ ΔΥΟ ΒΑΒΥΛΩΝΕΣ» Alexander Hislop (εκδόσεις «ΓΙΑΝΝΙΚΟΣ»)
- (13) «ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΚΗ ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ και ΒΑΤΙΚΑΝΟ»
Ralf Woodrow (εκδόσεις «ΣΤΕΡΕΩΜΑ – ΜΠΙΜΠΗΣ»)
- (14) «ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ»
Αλκιβιάδης Τζελέπης (εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» /Κωδικός 37 και 37Α).
- (15)
- (16)

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

"νέος ΒΑΜΒΑΣ απλοποιημένος - ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Για την εύκολη κατανόηση της γλώσσας της Αγίας Γραφής χρησιμοποιείται σε **νέα απλοποιημένη μορφή** το κείμενο της μετάφρασης του αρχιμανδρίτη **Νεόφυτου Βάμβα**, όπου ΜΟΝΟ λέξεις του κειμένου μεταφράζονται στη δημοτική. Είναι μία καινοτομία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" και πρόκειται για έναν εξαίρετο συνδυασμό της **ΑΠΛΗΣ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑΣ** με τη **ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ**, όπου υπερισχύει η καθαρεύουσα (συντομογραφικά "νβφ").

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 27 - 2

Α' έκδοση: 01/1992 ❖ Β' έκδοση: 01/2018

Σελίδες 84

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ως τον μοναδικό ΜΕΣΙΤΗ μας μεταξύ Θεού και ανθρώπων (Α' Τιμόθεου Β/2:5), είναι ο μοναδικός ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ μας στον ουρανό. Πρόκειται για μια πολύ απλή και κατανοητή παρουσίαση της ιεροσύνης του αναστημένου και ένδοξου Κυρίου Ιησού που κάθεται μέσα στο θρόνο του Πατέρα (Αποκάλυψη Γ/3:21) και μεσιτεύει για μας.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ:

Το σκίσιμο του καταπετάσματος και το ιερατείο - Εξομολόγηση σε Θεό ή σε ανθρώπους; - Προσκύνηση αγίων και αγγέλων - Προσκύνηση εικόνων και γλυπτών - ΙΗΣΟΥΣ: Το υπέρ παν όνομα.

Το βιβλίο αυτό, μαζί με τα βιβλία «ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» και «ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ» αποτελούν μια θαυμαστή ενότητα. Αν και το κάθε βιβλίο είναι αυτοτελές, το ένα συμπληρώνει το άλλο.

Τα μηνύματα έχουν αναρτηθεί στο YouTube στο κανάλι **Filadelfos Channel 1**

Τα μηνύματα έχουν αναρτηθεί στο YouTube στο κανάλι **Filadelfos Channel 1**

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφείας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη) 2018)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - βελτιωμένη έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - ΦΙΛΩΖΩΟΣ ή ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ.Γαργέλης /2η έκδοση 2023)

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) S I T E: www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) F A C E B O O K: "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"